

รายงานการประชุมรัฐสภา
ครั้งที่ ๔/๒๕๑๓ (สามัญ)
วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๕๕ นาฬิกา

ประธานรัฐสภา : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๒๘๖ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมสำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๑๓ (สามัญ)

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ส.ส.
จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดพรรคอิสระธรรม ได้ลุกขึ้นมาเพื่อจะคัดค้านรายงานการประชุมของ
รัฐสภาครั้งที่ ๑/๒๕๑๒ นั้น ขอท่านประธานรัฐสภาได้กรุณาดูหน้า ๔๔ ที่ข้าพเจ้าได้กล่าว
พุทธภาษิตอยู่ตอนหนึ่งที่บอกว่า ยถา วาที่ ตถากาโร คนตรงพูดอย่างไรทำอย่างนั้น

ประธานรัฐสภา : เตียว ๆ ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : แต่บังเอิญ.....

ประธานรัฐสภา : เตียว ๆ ครับ คุณทองดีครับ

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ครับ

ประธานรัฐสภา : คุณยื่นคำขอไปที่ประธานกรรมการหรือเปล่า กรรมการตรวจ
รายงานการประชุมนะ

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ยังไม่ได้ยื่นไปเลยครับ

ประธานรัฐสภา : ไม่ยื่นก็ผิดครับ

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : มิได้ ขอประท้วง

ประธานรัฐสภา : ต้องยื่นซิ

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : แต่ในวาระนี้ได้รับ ท่าน

ประธานครับ

ประธานรัฐสภา: เปล่า ไม่ได้

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): เพราะยังไม่ได้รับรองรายงาน

การประชุม

ประธานรัฐสภา: คุณต้องไปยื่นคำขอ เขาจะแก้หรือไม่แก้ อยู่ที่ตรงนั้น แล้วค่อยมาว่ากันในนี้

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): เปล่า ตอนนั้นข้าพเจ้าไม่ได้ดูทำนุประธานที่เคารพ

ประธานรัฐสภา: ไม่ได้ดู คุณคิดนะซี

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): มิได้ นี้ความจริงยังมีแก้ไขบกพร่อง ซื่อบกพร่องอีกหลายแห่ง

ประธานรัฐสภา: เอ๊ะ.....

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): ท่านประธานครับ.....

ประธานรัฐสภา: นี่คุณประท้วงประธานนะ ผมก็ไม่ว่า มีข้อบังคับเหมือนกันนะคือว่าผมคิดว่าคุณนั่งดีกว่านะ

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): มิได้ ท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานรัฐสภา: ไม่ใช่ๆ.....

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): คือท่าน ในนี้บอกให้รับรองรายงานการประชุม ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะไม่รับรอง

ประธานรัฐสภา: ถ้าไม่รับรองก็ไม่

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): ถ้าไม่ให้ข้าพเจ้าชี้แจง

ประธานรัฐสภา: คุณไม่ได้ยื่นคำขอต่อประธานกรรมการ

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): เปล่าไม่มีข้อบังคับที่ไหนเลยนี้ครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา: มี ๆ ข้อบังคับมี

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): ข้อที่เท่าไรครับท่านประธาน กรุณาข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นข้อบังคับข้อไหน เพราะว่าข้าพเจ้าไม่สันทัศน์ที่ใช้ข้อบังคับของ

วุฒิสภา ข้าพเจ้าสั่งตัดแต่เพียงสภาผู้แทนราษฎร

ประธานรัฐสภา : ผมจะให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านครับ ข้อ ๒๒

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๒๒ รายงานการประชุมสภา
เมื่อคณะกรรมการตรวจแล้วก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ให้ทำสำเนาไว้ไม่น้อยกว่า
เจ็ดวัน เพื่อให้สมาชิกตรวจดูได้

สมาชิกมีสิทธิขอแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการประชุมดังกล่าวให้ตรงตามที่เป็นจริงโดย
ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการฯ ถ้าคณะกรรมการฯ ไม่ยอมแก้ไขเพิ่มเติมให้
ตามที่ขอ สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิที่จะยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อขอให้สภาวินิจฉัย

เรื่องนี้ทางเจ้าหน้าที่ได้วางไว้ให้สมาชิกอ่านแล้ว ๑๕ วัน ท่านสมาชิกไม่ได้เสนอขอ
แก้ไข....

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ก็อย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพ
ข้าพเจ้าก็ยอมจำนน

ประธานรัฐสภา : จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดอีกบ้างหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้
รับรองรายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๑๓ (สามัญ)

ระเบียบวาระที่ ๓ ญัตติขอรับความเห็นชอบของรัฐสภา เรื่อง เอกสิทธิและความ
สะดวกของศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๖๗๗/๑๓ วันที่ ๔ ส.ค. ๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๔๐๓/๕๖๖๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

๔ สิงหาคม ๒๕๑๓

เรื่อง เอกสิทธิ์และความสะดวกของศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น

ด้วยกระทรวงต่างประเทศรายงานว่า ได้แลกเปลี่ยนหนังสือกับศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เกี่ยวกับเอกสิทธิ์และความสะดวกของศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แล้ว เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓ จึงได้เสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ และเสนอต่อรัฐสภาต่อไป ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือแลกเปลี่ยนที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๑๓ ลงมติให้เสนอรัฐสภาต่อไปได้

จึงกราบเรียนมา เพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐบาลพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

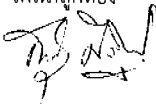
(ลงชื่อ) จอมพล

ถ. กิตติขจร

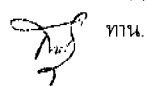
(ถนาม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

จำนงค์ พิมพ์.

ทาน.

สำเนาหนังสือของผู้รักษาการแทนเลขาธิการศูนย์พัฒนาการประมง

แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓ ซึ่งมีถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เกี่ยวกับเรื่องการให้เอกสิทธิ์แก่ศูนย์พัฒนาการประมงฯ

SOUTHEAST ASIAN FISHERIES DEVELOPMENT CENTER

P.O. Box 2-124, Bangkok, Thailand

Telephone : 814802
Cables : SEAFDEC BANGKOK.
Reference :

Offices: R.S. Hotel
Lan Luang Road
Bangkok, Thai

3rd August 1970.

Excellency,

Pursuant to Resolution 9 of the Council of the Southeast Asian Fisheries Development Center adopted at its inaugural meeting in 1968, under which the Council expressed the view that the Center should be accorded in the territories of the member countries where the Departments of the Center are located, the same privileges and facilities as are accorded to other organizations of the same kind, I have the honour to propose the following arrangements:

1. To ensure its independent operation and development in pursuance of its normal functions under the Agreement Establishing the Southeast Asian Fisheries Development Center done at Bangkok, December 28, 1967, the Center shall be accorded juridical personality and, subject to the laws of Thailand, its Training Department shall have the rights within Thailand to acquire, manage and dispose of property and assets in accordance with the purposes of the Center.
2. The Center shall enjoy exemptions from direct taxation in regard to its assets, property and income as permitted by Thai laws.
3. The Center shall, in appropriate cases, be allowed to import free of duty into Thailand vessels, equipment and materials including motor vehicles for use directly by the Center for purposes of study and research in fisheries in pursuance of its normal functions.
4. The Chief of the Training Department, the Deputy Chief and Senior Staff Members of the Training Department of the Center shall be accorded the same privileges and facilities as are accorded to experts in Thailand under the Colombo Plan.

5. The vessels of the Center, in the exercise of its functions, shall be allowed access to Thai waters and harbours, and permitted to fish in Thai waters to the extent necessary for its operation.

6. The boat crew, including instructors, trainees and staff members of the Center, shall be accorded sympathetic consideration and appropriate facilities relating to immigration.

7. It is understood that effect shall be given to the foregoing as soon as practicable by the promulgation of an enabling legislation in accordance with the constitutional process of Thailand.

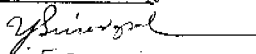
Upon receipt of a Note from Your Excellency indicating that the foregoing is acceptable to the Government of Thailand, the Center shall consider that this Note and Your Excellency's reply thereto constitute an agreement between the Center and the Government of Thailand, subject to the approval of the National Assembly, and effective as from the date of coming into force of an Act to be promulgated in accordance with Paragraph 7 above.

Accept, Excellency, the renewed assurances of my highest consideration.

(Signed) K. DEVAHASTIN
(KANGWAN DEVAHASTIN)
Acting Secretary-General

His Excellency
Dr. Thanat Khoman,
Minister of Foreign Affairs,
Saranrom Palace,
BANGKOK.

Certified true copy

Economic Department,
Ministry of Foreign Affairs.

3rd August B.E. 2513

คำแปล

หนังสือของผู้อำนวยการแทนเลขาธิการศูนย์พัฒนาการประมง

แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

ซึ่งมีถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
เกี่ยวกับเรื่องการให้เอกสิทธิ์แก่ศูนย์พัฒนาการประมงฯ

ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ตู้ไปรษณีย์ ๒-๑๒๔ กรุงเทพฯ ประเทศไทย

โทรศัพท์ ๘๑๔๘๐๒

สำนักงานโรงแรม อาร์.เอส.

โทรเลข SEAFDEC กรุงเทพฯ

ถนนหลานหลวง

๓ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๐

ฯพณฯ

ตามข้อมติที่ ๔ ของคณะมนตรีศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ซึ่งที่ประชุมได้รับรองแล้วในการประชุมเป็นปฐมฤกษ์ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๘ และซึ่งคณะมนตรี
ได้แสดงทัศนคติว่า ศูนย์ฯนี้ได้รับเอกสิทธิ์และความสะดวกภายในอาณาเขตของประเทศสมาชิก
ซึ่งมีสำนักงานฝ่ายต่าง ๆ ของศูนย์ตั้งอยู่เช่นเดียวกับเอกสิทธิ์และความสะดวกที่องค์กรอื่น ๆ
ซึ่งคล้ายคลึงกันได้รับอยู่ ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่จะเสนอข้อตกลง ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อประกันว่าศูนย์จะสามารถดำเนินการและพัฒนาการได้อย่างเป็นอิสระในการ
ประกอบหน้าที่ตามปกติของศูนย์ ตามความตกลงว่าด้วยการก่อตั้งศูนย์พัฒนาการประมง
แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้มีขึ้น ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๗
ศูนย์จะได้รับสถานะเป็นนิติบุคคล และภายใต้บังคับแห่งกฎหมายไทย สำนักงานฝ่ายการ
ฝึกอบรมของศูนย์จะมีสิทธิภายในประเทศไทยในอันที่จะได้มาจัดการ และจำหน่ายทรัพย์สิน
และสินทรัพย์ตามวัตถุประสงค์ของศูนย์

๒. ศูนย์จะได้รับการยกเว้นภาษีทางตรงที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ ทรัพย์สิน และรายได้
เท่าที่กฎหมายไทยอนุญาตให้

ฯพณฯ

ดร. ถนัด คอมันตร์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

วังสราญรมย์

กรุงเทพฯ

๓. ในการนี้อันควร ศูนย์จะได้รับอนุญาตให้นำเรือ อุปกรณ์และวัสดุรวมทั้งยานยนต์เข้ามาในประเทศไทยโดยปลอดภาษีศุลกากร สำหรับใช้โดยจำเพาะเพื่อการศึกษา และวิจัยการประมงในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของศูนย์

๔. หัวหน้าของสำนักงานฝ่ายการฝึกอบรม รองหัวหน้าและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของสำนักงานฝ่ายการฝึกอบรมของศูนย์ จะได้รับเอกสิทธิ์ และความสะดวกเช่นเดียวกับผู้เชี่ยวชาญภายใต้แผนการโคลัมโบในประเทศไทย

๕. ในการปฏิบัติหน้าที่ เรือของศูนย์จะได้รับอนุญาตให้เข้ามาในน่านน้ำและท่าเรือไทย และจะได้รับอนุญาตให้จับปลาในน่านน้ำไทยภายในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติงาน

๖. ลูกเรือ รวมทั้งผู้ฝึกสอน ผู้รับการฝึกอบรม และเจ้าหน้าที่ของศูนย์ จะได้รับการพิจารณาเกี่ยวกับการเข้าเมืองด้วยความเห็นอกเห็นใจ และจะได้รับความสะดวกอันเหมาะสมในเรื่องนี้

๗. เป็นที่เข้าใจว่า เรื่องที่กล่าวมาข้างต้น จะมีผลบังคับโดยการประกาศใช้เป็นกฎหมายตามกระบวนการรัฐธรรมนูญของประเทศไทยโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้

เมื่อศูนย์ได้รับหนังสือของ ฯพณฯ แจ้งว่า รัฐบาลไทยตกลงรับข้อความที่กล่าวมาข้างต้น ศูนย์จะถือว่า หนังสือนี้และหนังสือตอบของ ฯพณฯ ประกอบเป็นความตกลงระหว่างศูนย์กับรัฐบาลแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ภายใต้บังคับความเห็นชอบของรัฐสภา และจะมีผลนับแต่วันที่พระราชบัญญัติซึ่งจะประกาศใช้ตามความในวรรค ๗ ข้างต้นเริ่มมีผลใช้บังคับ

ข้าพเจ้าขอแสดงความนับถืออย่างยิ่งมายัง ฯพณฯ

(ลงนาม) ก. เทพหัสดิน

(กัງวาล เทพหัสดิน)

ผู้รักษาการแทนเลขาธิการ

กรมเศรษฐกิจ
กระทรวงการต่างประเทศ
๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

สำเนาหนังสือของ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ทำการแทนรัฐมนตรีว่าการฯ

ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓ ซึ่งมีตอบไปยังผู้รักษาการแทนเลขาธิการศูนย์พัฒนาการประมง
แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เกี่ยวกับเรื่องการให้เอกสิทธิ์แก่ศูนย์พัฒนาการประมงฯ

No. 0502/26034

Ministry of Foreign Affairs,
Saranrom Palace

3rd August, B.E. 2513

Sir,

I have the honour to acknowledge the receipt of your Note of today's date, addressed to His Excellency the Minister of Foreign Affairs, which reads as follows:

" Pursuant to Resolution 9 of the Council of the Southeast Asian Fisheries Development Center adopted at its inaugural meeting in 1968, under which the Council expressed the view that the Center should be accorded in the territories of the member countries where the Departments of the Center are located, the same privileges and facilities as are accorded to other organizations of the same kind, I have the honour to propose the following arrangements.

1. To ensure its independent operation and development in pursuance of its normal functions under the Agreement Establishing the Southeast Asian Fisheries Development Center done at Bangkok, December 28, 1967, the Center shall be accorded juridical personality and, subject to the laws of Thailand, its Training Department shall have the rights within Thailand to acquire, manage and dispose of property and assets in accordance with the purposes of the Center.
2. The Center shall enjoy exemptions from direct taxation in regard to its assets, property and income as permitted by Thai laws.
3. The Center shall, in appropriate cases, be allowed to import free of duty into Thailand vessels, equipment and materials including motor vehicles for use directly by the Center for purposes of study and research in fisheries in pursuance of its normal functions.

4. The Chief of the Training Department, the Deputy Chief and Senior Staff Members of the Training Department of the Center shall be accorded the same privileges and facilities as are accorded to experts in Thailand under the Colombo Plan.

5. The vessels of the Center, in the exercise of its functions, shall be allowed access to Thai waters and harbours, and permitted to fish in Thai waters to the extent necessary for its operation.

6. The boat crew, including instructors, trainees and staff members of the Center, shall be accorded sympathetic consideration and appropriate facilities relating to immigration.

7. It is understood that effect shall be given to the foregoing as soon as practicable by the promulgation of an enabling legislation in accordance with the constitutional process of Thailand.

Upon receipt of a Note from Your Excellency indicating that the foregoing is acceptable to the Government of Thailand, the Center shall consider that this Note and Your Excellency's reply thereto constitute an agreement between the Center and the Government of Thailand, subject to the approval of the National Assembly, and effective as from the date of coming into force of an Act to be promulgated in accordance with Paragraph 7 above."

Mr. Kangwan Devahastin,
Acting Secretary-General,
Southeast Asian Fisheries Development Center,
BANGKOK.

In reply, I have the honour to inform you that the foregoing is acceptable to the Government of Thailand.

Accept, Sir, the assurances of my high consideration.

(Signed) Police Major-General Sanga Kittikachorn

(Sanga Kittikachorn)
Deputy Minister of Foreign Affairs,
for Minister of Foreign Affairs of Thailand.

Certified true copy

P. Wirachakul

Economic Department,
Ministry of Foreign Affairs,
3rd August B.E. 2513

คำแปล
หนังสือของ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ทำการแทนรัฐมนตรีว่าการ
ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๑๓
ซึ่งมีตอบไปยังผู้รักษาการแทนเลขาธิการศูนย์พัฒนาการประมง
แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
เกี่ยวกับเรื่องขอให้เอกสิทธิ์แก่ศูนย์พัฒนาการประมงฯ

ที่ ๐๕๐๒/๒๖๐๓๔

กระทรวงการต่างประเทศ
วังสราญรมย์

๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๓

ท่านผู้รักษาการแทนเลขาธิการฯ

ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่จะตอบรับหนังสือของท่าน ลงวันที่วันนั้น ซึ่งมีไปถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ มีข้อความดังต่อไปนี้

“ตามข้อมติที่ ๔ ของคณะมนตรีศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งที่ประชุมได้รับรองแล้วในการประชุมเป็นปฐมฤกษ์ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๘ และซึ่งคณะมนตรีได้แสดงทัศนนะว่า ศูนย์พึงได้รับเอกสิทธิ์และความสะดวกภายในอาณาเขตของประเทศสมาชิก ซึ่งมีสำนักงานฝ่ายต่าง ๆ ของศูนย์ตั้งอยู่เช่นเดียวกับเอกสิทธิ์และความสะดวกที่องค์กรอื่น ๆ ซึ่งคล้ายคลึงกันได้รับอยู่ ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่จะเสนอข้อตกลง ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อประกันว่าศูนย์จะสามารถดำเนินการและพัฒนาการได้อย่างเป็นอิสระในการประกอบหน้าที่ตามปกติของศูนย์ ตามความตกลงว่าด้วยการก่อตั้งศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้มีขึ้น ณ กรุงเตหะราน เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๖๗ ศูนย์จะได้รับสถานะเป็นนิติบุคคล และภายใต้บังคับแห่งกฎหมายไทย สำนักงานฝ่ายการฝึกอบรมของศูนย์จะมีสิทธิภายในประเทศไทยในอันที่จะได้มาจัดการ และจำหน่ายทรัพย์สินและสินทรัพย์ตามวัตถุประสงค์ของศูนย์

คุณกั๊วาล เทพหัสดินฯ

รักษาการแทนเลขาธิการ

ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

กรุงเทพฯ

๒. ศูนย์จะได้รับการยกเว้นภาษีทางตรงที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ ทรัพย์สินและรายได้เท่าที่กฎหมายไทยอนุญาตให้

๓. ในกรณีอันควร ศูนย์จะได้รับอนุญาตให้นำเรือ อุปกรณ์และวัสดุรวมทั้งยานยนต์เข้ามาในประเทศไทยโดยปลอดภาษีศุลกากร สำหรับใช้โดยจำเพาะเพื่อการศึกษาและวิจัยการประมงในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของศูนย์

๔. หัวหน้าของสำนักงานฝ่ายการฝึกอบรม รองหัวหน้าและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของสำนักงานฝ่ายการฝึกอบรมของศูนย์ จะได้รับเอกสิทธิ์ และความสะดวกเช่นเดียวกับผู้เชี่ยวชาญภายใต้แผนการโคลัมโบในประเทศไทย

๕. ในการปฏิบัติหน้าที่ เรือของศูนย์จะได้รับอนุญาตให้เข้ามาในน่านน้ำและท่าเรือไทย และจะได้รับอนุญาตให้จับปลาในน่านน้ำไทยภายในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติงาน

๖. ลูกรือ รวมทั้งผู้ฝึกสอน ผู้รับการฝึกอบรม และเจ้าหน้าที่ของศูนย์จะได้รับ การพิจารณาเกี่ยวกับการเข้าเมืองด้วยความเห็นอกเห็นใจ และจะได้รับความสะดวกอันเหมาะสมในเรื่องนี้

๗. เป็นที่เข้าใจว่า เรื่องที่กล่าวมาข้างต้น จะมีผลบังคับโดยการประกาศใช้เป็นกฎหมายตามกระบวนการรัฐธรรมนูญของประเทศไทยโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้

เมื่อศูนย์ได้รับหนังสือของ ฯพณฯ แจ้งว่ารัฐบาลไทยตกลงรับข้อความที่กล่าวมาข้างต้น ศูนย์จะถือว่า หนังสือนี้และหนังสือตอบของ ฯพณฯ ประกอบ เป็นความตกลงระหว่างศูนย์กับรัฐบาลแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ภายใต้บังคับความเห็นชอบของรัฐสภา และจะมีผลนับแต่วันที่พระราชบัญญัติซึ่งจะประกาศใช้ตามความในวรรค ๗ ข้างต้นเริ่มมีผลใช้บังคับ"

เพื่อตอบหนังสือของท่าน ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่จะเรียนท่านว่า รัฐบาลไทยตกลง

รับข้อความดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าขอแสดงความนับถืออย่างสูงมายังท่านรักษาการแทนเลขาธิการ

(ลงนาม) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ทำการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแห่งประเทศไทย

กรมเศรษฐกิจ

กระทรวงการต่างประเทศ

๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : กระผมอยากขอประพยานโอกาสแสดงความถึงญาติอันนี้อีกสักครั้งหนึ่ง กล่าวคือโดยเหตุที่กรมประมงกระทรวงเกษตรได้เสนอต่อรัฐบาลว่า ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งประกอบขึ้นด้วยประเทศญี่ปุ่น ฟิลิปปีนส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ และสาธารณรัฐเวียดนาม ซึ่งได้ประจวบตกลงเห็นพ้องกันว่า จะให้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายฝึกอบรมวิชาประมง จัดตั้งขึ้นในประเทศไทย กับฝ่ายวิจัยการประมงทะเล ซึ่งจะจัดตั้งขึ้นที่ประเทศสิงคโปร์ เรื่องนี้ทางรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า การที่จะร่วมกันจัดตั้งศูนย์พัฒนาประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขึ้นที่ประเทศไทยนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยหลายสิ่งหลายประการ เมื่อเป็นเช่นนี้คณะรัฐมนตรีจึงให้ความเห็นชอบและได้จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาาร่วมกัน ซึ่งประกอบขึ้นด้วยเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย โดยมีกระทรวงเกษตรเป็นเจ้าของเรื่อง เมื่อได้ประชุมหารือกันแล้วก็มีความตกลงว่า มีความจำเป็นที่จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อจะให้ศูนย์นี้สามารถปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ไปได้โดยราบรื่น และบังเอิญสิ่งที่ศูนย์มีความต้องการนั้น มีสาระสำคัญที่จำเป็นจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติหลายสิ่งหลายประการ และโดยนัยแห่งมาตรา ๑๕๐ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญวรรคสุดท้ายได้กล่าวว่า หนังสือสัญญาใดที่มีบทจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบต่อรัฐสภา โดยเหตุนี้ทางกระทรวงการต่างประเทศซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เป็นผู้ร่างความตกลงเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์ประมงทะเลแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขึ้น และเมื่อได้มีการจัดทำข้อตกลงอันนั้นแล้ว จึงจำเป็นต้องเสนอร่างข้อตกลงมาขอรับความเห็นชอบจากรัฐสภา เพราะจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ เพื่อให้ศูนย์นี้ดำเนินการโดยราบรื่นต่อไป โดยเหตุนี้กระทรวงการต่างประเทศจึงได้เสนอญัตตินี้เข้ามาเมื่อคราวประชุมรัฐสภาาร่วมกันครั้งที่แล้ว และได้มีสมาชิกผู้มิเกี่ยวข้องหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยและท่านวุฒิสมาชิกกึกกฤษฎีพรโมซ ได้กรุณาให้ความคิดเห็นข้อท้วงโยเกี่ยวกับเรื่องความหมายของมาตรา ๑๕๐ แห่งรัฐธรรมนูญนี้ กล่าวคือได้ช่วยกรุณาให้ความกระจ่างต่อกระทรวงการต่างประเทศและความท้วงโยว่า คำว่าหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญมาตรานี้จะมีความหมายเพียงใด และร่างข้อตกลงที่ทางกระทรวงการต่างประเทศนำเสนอต่อรัฐสภาในครั้งนั้น จะมีผลสมบูรณ์หรือไม่ ซึ่งกระผมในฐานะผู้แทนของกระทรวงการต่างประเทศก็ได้พยายามชี้แจงให้ท่านทั้งหลายทราบแล้วว่า

ร่างข้อตกลงหรือหนังสือแลกเปลี่ยนนั้น ทางกระทรวงการต่างประเทศถือว่าสมบูรณ์แล้ว แต่เมื่อยังมีผู้หวังดีที่ต้องการจะให้การร่างข้อตกลงสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น ทางกระทรวงการต่างประเทศก็ได้ถอนร่างอันนั้นเพื่อไปดำเนินการให้เป็นไปตามความประสงค์ของบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ และบัดนี้กระทรวงการต่างประเทศได้ดำเนินการจัดทำร่างข้อตกลงซึ่งเสนอมาร่วมกับญัตตินั้นแล้ว กระทรวงการต่างประเทศจึงขอประทานเสนอต่อรัฐสภาเพื่อขอได้โปรดให้ความเห็นชอบต่อไป เพื่อจะได้ดำเนินการให้กระทรวงเกษตรเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้เข้ามาในโอกาสต่อไป ขอขอบคุณ

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : เท่าที่ได้ฟัง าพณา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ลุกขึ้นมาอภิปราย เกี่ยวกับเรื่องศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั้น ข้าพเจ้าเองยังไม่เห็นชอบ ทั้งนี้ เพราะอะไร ท่านประธานที่เคารพ ความจริงเอกสิทธิ์ต่าง ๆ ของศูนย์ฯ นั้นจะเป็นช่องโหว่ทำให้รายได้ของประเทศชาติไทยเราวิ่งไหลอีกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจะขอชี้ให้ดู ในข้อ ๓ ในกรณีอันควรศูนย์ฯ จะได้รับอนุญาตให้นำเรืออุปกรณ์และวัสดุรวมทั้งยานยนต์เข้ามาในประเทศไทยปลอดภาษีศุลกากร สำหรับใช้โดยเฉพาะเพื่อการศึกษาและวิจัยการประมงการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของศูนย์ฯ อันที่ท่านประธานที่เคารพหมายความว่าเรายกเว้นภาษีอากรขาเข้าแล้ว นี่ข้าพเจ้าเกรงเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่รายได้ของรัฐบาลก็ตกต่ำ รัฐบาลก็พยายามไปเพิ่มภาษีอากรต่าง ๆ อะไรร้อยแปดพันประการให้ปวงชนชาวไทยได้รับความเดือดร้อนไปแทบทุกหย่อมหญ้า ท่านประธานที่เคารพ แล้วทีนี้เป็นเพราะเหตุใดเราจะมาลดให้ทางศูนย์การประมงอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และนอกจากนี้จะเป็นช่องโหว่อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ช่องโหว่อย่างไร เวลานี้คอร์รัปชันเต็มบ้านเต็มเมือง ผืนเดือนไหลมาจากทางภาคเหนือ ข้าพเจ้าเกรงว่าเรือประมงเหล่านี้จะขนออกนอกทะเลไปต่างประเทศ นี่ข้าพเจ้าเกรงไปอย่างนี้ นี่ประการหนึ่ง และนอกจากนี้ ข้อ ๔ หัวหน้าของสำนักงานฝ่ายการฝึกอบรม รองหัวหน้าและเจ้าหน้าที่ที่ชั้นผู้ใหญ่ของสำนักงานฝ่ายการฝึกอบรมของศูนย์ฯ จะได้รับเอกสิทธิ์และความสะดวกเช่นเดียวกับผู้เชี่ยวชาญได้แผนโคลัมโบในประเทศไทย นี่เอกสิทธิ์นี้ท่านประธานที่เคารพ เอกสิทธิ์เหล่านี้จะมากับถมในประเทศไทยเรา ทำความเดือดร้อนหลายอย่าง เอกสิทธิ์อย่างไร ขอประทานโทษที่ยกหลายผู้หญิงไทย นี่ให้เอกสิทธิ์หรือ ท่านประธาน เพราะเคยมีตัวอย่างมาแล้ว เอกสิทธิ์ที่ทหารอเมริกันมักทำคามไม่ดี ผลสุดท้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้ เอ้า

ประธานรัฐสภา : เดี่ยวก่อน

นายทองดี อิศราชีวัน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ส่งขึ้นเครื่องบินกลับอเมริกาเสียแล้ว

ประธานรัฐสภา : เดี่ยวฟังผมพูดบ้างซิคุณ

นายทองดี อิศราชีวัน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ากลัวเหลือเกิน.....

ประธานรัฐสภา : คุณนอกเรื่องเกินไป คือว่าคนอื่นทำผิดแล้ว คนต่อมากจะผิดอีกอะไรอย่างนี้มันจะมากเกินไปหน่อยนะ

นายทองดี อิศราชีวัน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ขอให้อยู่ในประเด็น

นายทองดี อิศราชีวัน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : จิตใจมนุษย์ทุกวันนี้เลื่อมไทรมลงแล้ว ไร้ศีลธรรมแล้ว ท่านประธาน เป็นความสัจจริงครับ นี่ข้าพเจ้าเกรงไปว่าอภิสิทธิ์ เอกสิทธิ์ต่าง ๆ นี้จะทำความเดือดร้อนให้แก่ประเทศไทย รถยนต์ก็ไม่ต้องเสียภาษีคันที่ ๓ เดือน ๔ เดือน ฉันขายให้คนไทย นี่ทางรัฐบาลขาดภาษีอากรแล้ว อย่างนี้เป็นต้น นอกจากนี้ ข้อ ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่เรือของศูนย์ฯ จะได้รับอนุญาตให้เข้ามาในน่านน้ำและท่าเรือไทย และจะได้รับอนุญาตให้จับปลาในน่านน้ำไทยภายในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติงาน ท่านประธานข้าพเจ้าเกรงว่าศูนย์ฯ นี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งญี่ปุ่นก็ตาม มาเลเซียก็ตาม เวลาเข้ามาแล้วจะพ่วงลูกน้องเข้ามาด้วย มาชนเอาปลาในประเทศไทยเราออกนอก อ้ายทีของเราที่จังหวัดระนอง บางทีหลงพลัดเข้าเขตนิดเดียว พม่าจับแล้ว เวลานั้นติดคุกติดตารางที่วัดตอเรียปอยท์ ก็ร้อยคน วันนั้นข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามรัฐบาลแล้วว่า จะช่วยอย่างไรอย่างนี้ ยังทนทุกข์ทรมานอยู่ ท่านประธาน นี่ข้าพเจ้าเกรงเหลือเกิน เกรงว่าทรัพย์สินในน้ำของเราจะถูกพวกเหล่านี้ คนต่างด้าวหัวต่างแดนขนออกนอกประเทศ ขอท่านโปรดพิจารณาดูให้ดี และนอกจากนี้ นีพวกสิทธิพิเศษก็ยัง มี ข้อ ๖ ลูกเรือรวมทั้งผู้ฝึกสอน ผู้รับการฝึกอบรม และเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ จะได้รับการพิจารณาเกี่ยวกับการเข้าเมืองด้วยความเห็นอกเห็นใจ และจะได้รับความสะดวกอันเหมาะสมในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเกรงไปเหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพ เกรงไปว่าคนต่างด้าวเหล่านี้ เมื่อได้รับอภิสิทธิ์เข้ามาในเมืองไทย จะพาลูกพาเมียมาแสวงหาทรัพย์สินในดินสินในน้ำในประเทศไทย นี่ข้าพเจ้าเกรงไปอย่างนี้ ทำไมของเราไม่ให้เขาไปตั้งที่ฟิลิปปินส์เล่า ตั้งที่สิงคโปร์ซิ ตั้งที่มาเลเซีย ทำไมเราถึงจะเป็นเจ้าที่เจ้าการรับเองอย่างนั้นมา

ขอท่านสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายโปรดมองดูมุกกลับบ้าง ผลเสียหายต่อไปภายหน้าในอนาคตของชาติเราจะสูญเสียไปสักเท่าไร และนอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอซักถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่าสิทธิพิเศษของเขา รถยนต์ก็ตาม เรือยนต์ก็ตาม ทั้งหมดเข้ามาในวาระแรกประมาณสักกี่คันก็สักกัน ท่านจะบอกข้าพเจ้าได้ไหม ที่ศูนย์ฯ นี้จะต้องจัดและท่านจะจัดสถานที่ที่ใดแห่งใดให้เขา ท่านจะต้องเสียเงินหรือเปล่า ค่าเช่าบ้าน ค่าบริการอื่น ๆ นี้ขอท่านได้กรุณาชี้แจง ถ้าชี้แจงให้ข้าพเจ้าได้รับความสว่างกระจ่างแจ้งแล้ว บางทีข้าพเจ้าอาจจะให้ความเห็นชอบก็เป็นได้

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : กระผมรู้สึกขอบพระคุณที่ท่านสมาชิกซึ่งได้อภิปรายไปแล้ว เมื่อสักครู่นี้ ไม่ได้ตั้งใจวิธีการต่าง ๆ ในร่างข้อตกลงซึ่งเป็นเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมอยากจะเรียนว่า ข้อตกลงทำนองนี้ที่เราได้พิจารณากันอย่างรอบคอบในคณะรัฐมนตรีนั้น เมื่อเราเห็นว่าผลประโยชน์ที่จะพึงได้รับคุ้มค่าหรือมากกว่าสิ่งที่เราจะพึงเสียให้ คือเรื่องภาษีอากรและสิทธิพิเศษบางประการ เรื่องนี้ได้กระทำมาแล้ว มีตัวอย่าง อย่างเช่นว่า เกี่ยวกับเรื่องสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ซึ่งสภาว่ารัฐธรรมนูญในสมัยนั้นก็ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือข้อแลกเปลี่ยนต่าง ๆ เกี่ยวกับแผนโคลัมโบเหล่านี้เป็นต้น แต่บังเอิญปัญหาที่ท่านถามนั้นเป็นรายละเอียดซึ่งไม่ใช่เกี่ยวกับหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ กระผมจึงอยากจะขอให้ท่านได้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพื่อจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรตอบ ขอคุณ

หม่อมราชวงศ์จักรีทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : สำหรับข้อข้องใจของท่านสมาชิกที่ถามมาเมื่อขณะนี้ ผมใคร่จะขอกราบเรียนชี้แจง เพื่อจะให้ความกระจ่างคือว่าในเรื่องการเปิดศูนย์ฯ นี้ขึ้นมานี้ก็โดยที่ได้มีการตกลงร่วมกันระหว่างประเทศในภูมิภาคนี้เพื่อจะได้พัฒนาด้านการประมง เพื่อจะได้มีการฝึกฝนอบรมสอนชาวประมงและเจ้าหน้าที่ให้วิธีการทำการประมงในน่านน้ำในทะเลลึก เพราะว่าเวลานี้เราทำการประมงอยู่ที่เฉพาะชายฝั่ง การเดินเรือการปฏิบัติต่าง ๆ วิธีการแบบใหม่ ๆ ต่าง ๆ นี้เรายังไม่ทราบ เพราะฉะนั้นเพื่อการพัฒนาประเทศของเราและประเทศใกล้เคียงนี้ก็เห็นว่า ถ้าเมื่อได้ตั้งศูนย์ฯ นี้ขึ้นมา ก็จะเป็นประโยชน์มาก และศูนย์ฯ นี้ที่ตั้งขึ้นมาที่ สถานที่ที่ได้ที่อยู่ที่ปากน้ำ ซึ่งด้วยความกรุณาของกองทัพเรือ และทั้งทางฝ่ายเราก็เป็นผู้ที่ดำเนินการก่อสร้าง อาคารกับสถานที่พักอยู่ที่เห็น

โดยไม่มีการเช่า เครื่องไม้เครื่องมือต่าง ๆ อุปกรณ์ต่าง ๆ นี้ก็ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยเฉพาะจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วยเรือ ๑ ลำมีระวางขับน้ำ ๓๑๐ ตัน และก็มีอุปกรณ์จับปลา อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เครื่องมือที่ใช้ในการจะฝึกอบรมรวมทั้งการเดินทางเรือด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ก็มีมูลค่าประมาณ ๒๐ ล้านบาท เจ้าหน้าที่ที่เข้ามาก็ไม่ใช่ว่าจะปล่อยให้เข้ามาฟรีๆ จะมีเพียงเจ้าหน้าที่ฝ่ายเดินเรือ คือหมายความว่าทางด้านกัปตัน แล้วก็ต้นกลและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือ เพราะว่าเรือนี้เป็นเรือสมัยใหม่ ก็ต้องใช้การฝึกก็มีเพียง ๕ คน และมีเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายวิชาการอีก ๗ คน ซึ่งหมายความว่า เป็นผู้ดูแลอำนวยความสะดวกฯ เสียหนึ่งคน มีรองหนึ่งคน และก็มีคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านวิชาการ ทางด้านเอนจิเนีย ทางด้านเครื่องมือจับปลา แล้วก็ทางด้านที่จะสอนวิธีการจับต่าง ๆ นี้รวมทั้งสิ้นเพียง ๗ คน รวมทั้งหมดมีเพียง ๑๒ คน ส่วนเครื่องใช้ส่วนตัวเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ก็เป็นไปตามที่เราเคยอนุญาตให้แก่ทางฝ่ายแผนการ ตามข้อตกลงตามแผนการโคลัมโบ คือหมายความว่าไม่มีอะไรนอกเหนือนั้น แม้แต่รถยนต์ที่จะนำเข้ามาที่ได้รับความนิยมนี้ ก็หมายความว่า จะไปขายที่ไหนไม่ได้ ถ้าจะขายก็จำเป็นจะต้องเสียภาษี และก็จะต้องกำหนด ๕ ปีก็ไม่ได้ นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ที่เข้ามานั้นก็ไม่ได้อยู่นาน อาจเข้ามาอยู่เพียง ๒ ปีหรืออย่างมาก ๓ ปีแล้วต้องสลับเปลี่ยนตัวจนกว่าเราจะสามารถฝึกอบรมของเราเองได้ โดยที่เราจะไม่ต้องไปพึ่งชาวต่างประเทศ ก็จะได้ดำเนินการไปเอง

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ สมาชิกสภาผู้แทน (ศรีสะเกษ) : ผมดูตามข้อตกลงที่ทางรัฐบาลได้ตกลงไปนั้น เขียนไว้กว้างเหลือเกิน ผมเกรงเกรงไปอย่างที่ท่านผู้เกียรติได้พูดไป เมื่อสักครู่นี้บ้างเหมือนกัน ในฐานะที่ข้อตกลงนี้เขียนไว้หละหลวมและกว้าง ให้เอกสิทธิ์ ผมเกรงว่าถ้าหากมีข้อขัดแย้งกัน อันนี้ เอาเอกสิทธิ์อันนี้มาใช้เอาเรือต่าง ๆ เข้ามา บอกว่ามาเกี่ยวกับการฝึกการอะไรขึ้น ทางรัฐบาลมีมาตรการอะไร เพราะว่าไม่ได้ระบุถึงกำหนด ท่านบอกว่านั้นเป็นเรื่องรายละเอียด อันนี้แหละครับ เรื่องอย่างนี้มันเกิดขึ้นได้บ่อย ๆ ถ้าหากว่าเราเขียนไว้กว้าง ไม่มีการจำกัดไว้ว่าหน่วยนี้จากที่ไหนอย่างไร ข้อตกลงจะต้องใช้มันจะต้องมีครับ เราสภานี้จะผ่านไปให้อย่างกว้าง ๆ อย่างนี้ เขียนครบจักรวาลอย่างนี้ ผมเห็นว่ามันไม่ถูกนัก ถ้าหากว่าหน่วยนี้เกิดเอาเรือของเอกชน ซึ่งต่างประเทศเกิดรับรองมา บอกว่านี้เป็นเรือมาช่วยฝึก เสริมแล้วมูลค่า ๕๐ ล้า ๘๐ ล้าอย่างนี้ ผมว่ามันเป็นการเปิดโอกาสให้ต่างชาติซึ่งเขามีสมรรถภาพในการจับปลาน้ำลึกนี้ ไม่ใช่มาเทรน (train) เราแล้ว กลายมา

แย่งอาชีพเรา ผมเกรงไปอย่างนั้นครับ ถ้าหากว่าทางสภาเราจะได้อำนาจเรื่องละเอียดว่ามีมาตรการแน่นอนอย่างไร นอกจากที่ท่านพูดนั้น เพราะว่าท่านไม่ใช่ชาติเดียวกับที่เราจะตกลงกับเขา ในภาคพื้นแปซิฟิกมันก็มีอยู่หลายประเทศด้วยกัน ถ้าหากว่าเกิดประเทศนั้นส่งมา ๓ ลำ ๕ ลำอะไรก็อย่างเอกลีทซ์ตามข้อตกลงเหล่านี้แล้ว เราจะเอามาตรการอะไรไปควบคุมเขา ผมใคร่ขอเรียนถามซ้ำอีกสักเล็กน้อยครับ

หม่อมราชวงศ์จักรีทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : เรื่องเอกลีทซ์นี้คือว่าอย่างไรเรื่องเรือ ก่อนอื่น คือว่าเมื่อทำข้อตกลงนี้แล้ว เราจะต้องออกกฎหมายเกี่ยวกับศูนย์ฯ นี้ด้วย และในกฎหมายนี้ก็จะมีข้อกำหนดควบคุมการนำสิ่งของหรืออุปกรณ์หรือเรือเข้ามาด้วย เพราะฉะนั้นเรือที่จะเข้ามานี้ก็ไม่ใช่ว่าปล่อยให้เข้ามาหรือจะมีพ่อค้า ถือโอกาสเข้ามาสวมรอย คือเรืออันนี้จะเป็นเรือฝักซึ่งเป็นเรือซึ่งสร้างขึ้นมาพิเศษ ประกอบขึ้นมาแล้วก็ใช้บรรทุกผู้ที่จะมารับการฝึกอบรมได้ครั้งละ ๒๕ คน และก็ต่อได้ปะชายได้ หมายความว่าจำนวนคนที่จะไปฝึกอบรมในเรือลำนี้ได้ถึง ๕๐ คนต่อปี เพราะฉะนั้นจะไม่มีเรืออื่นเข้ามา มีแต่เรือลำนี้ลำเดียวที่จะเข้าไปใช้ในการฝักเป็นเรือเฉพาะไม่ใช่เรือจับปลาทั่วไป เพราะฉะนั้นก็รู้สึกว่าการนี้ท่านคงจะหมดความระแวงใจ

นายนิสิต เวทย์ศรียานันท์ สมาชิกสภาผู้แทน (ศรีสะเกษ) : ที่ผมต้องถามเช่นนั้นก็เพราะว่ามันเคยมีตัวอย่างเกิดขึ้นครับ เหตุการณ์คล้ายคลึงกันอย่าง บอร์ด ออฟ อินเวสต์मेंท์ (board of investment) อนุญาตให้บริษัทที่มาตั้งขึ้นในเมืองไทย เสร็จแล้วปรากฏว่าเขาเอนจิเนีย (engineer) เอาญาติ เอาโยม เอาอะไรมากันเยอะแยะ เข้าในเมืองไทยนี้ครับ ซึ่งเป็นชาวญี่ปุ่นบ้าง ชาวจีนได้หัวหน้าบ้าง มามากเหลือเกิน เข้ามาแย่งอาชีพเรา เสร็จแล้วก็เป็นช่างจริง ๆ ะไม่ก็คนครับ แม้แต่รับมาสร้างทางก็เหมือนกัน มากันมีเอนจิเนียคน ๒ คน แต่พวกคนงานนี้ครับเอาหมอกมากเหลือเกิน แทนที่คนงานไทยจะได้ทำงาน พวกนี้มาแย่งเราหมด นี่ผมกลัวเหตุการณ์อย่างนั้นมันจะเกิดซ้ำรอยเหมือนกับความทะเลหวมที่ผ่านมาแล้ว บริษัทเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย อันนี้เป็นเรื่องจริงครับ ถ้าหากจะเอาตัวเลข ผมจะเอามาให้ว่า เราปล่อยทะเลหวมกันขนาดไหน เพราะผมได้คุยกับบรรดาพวกนี้ บอกว่าวิธีเอาเข้าง่ายนิดเดียวคือลงมาเป็นเอนจิเนีย จะเป็นหรือไม่เป็นก็ไม่ทราบ เสร็จแล้วญี่ปุ่นเต็มบ้านเต็มเมืองหมด อย่างนี้เป็นต้น ผมเกรงว่าถ้าหากเราทำกันทะเลหวมหรือว่าเราผ่านกฎหมายนี้ไป โดยที่ว่ายอมให้รัฐบาลไม่ได้เขียนเน้นหนักไปในทาง ข้อจำกัดความให้แก่ตนเองไป

เพราะว่าถ้ามีการแต่เพียงบอกว่าเอาเขามาฝึกเรา แต่ในการที่เขาจะมาฝึกเราอย่าลืมว่าเขาไม่มีเครื่องไม้เครื่องมือติดกว่าเรา เราต้องไม่มีสิ่งนี้ เพราะว่าน้ำหนักของเราเป็นแหล่งที่ ถ้าประชาชนเราไม่มีเครื่องมือไม่มีเครื่องมืออย่างนั้น รัฐบาลเราควรจะหาเงิน ซื้อเครื่องมือไม่มีเครื่องมือ ช่วยพวกเขา ไม่ติดกว่าหรือ ถ้าหากเอาเขามาฝึกเขาก็ถือเอกลักษณ์การเอาเขามาฝึกนั้นมาก ๆ ขึ้น หรือว่าลึบกันมาเรื่อย ผมว่าแทนที่จะเป็นผลดีเกรงว่าจะเป็ผลร้ายครับ

นายโตง สุวรรณหัตถ์ สมาชิกสภาผู้แทน (ธนบุรี) : วาระนี้เป็นวาระสนับสนุน ไม่ใช่ วาระถ้อยแถลง ผมพูดค้านได้ไหม

ประธานรัฐสภา : ด้ครับ

นายโตง สุวรรณหัตถ์ สมาชิกสภาผู้แทน (ธนบุรี) : ผมรู้สึกยินดีมากที่วันนี้เรื่องที่ส่งมาวันนี้มันเข้าจุดที่ผมจะพูด และก็บังเอิญวันนี้เป็นประชุมรัฐสภา ซึ่งมีท่านผู้หลักผู้ใหญ่ ท่านผู้รักชาติบ้านเมืองเยอะแยะในวุฒิสภามาตั้งอยู่ในที่นี้ด้วย ผมจะมีจุดเดียวเท่าที่ตนเองทำเป็นผู้เป็นประธาน คือจุดที่ผมเรียนในวันงบประมาณนั้น ผมบอกว่าเวลานี้ขณะนี้นั้นคนไทยชาติไทย ชาวไทย ประชาชาติไทย เจ้าของบ้านไทยนั้นนะ กำลังจะเลื่อนลงไปอยู่ใต้ถุนบ้านคนอื่นเขามา ขึ้นไปแทนอยู่บนบ้าน นี่คือหลักการ ผมได้เรียนมกียาวแต่พูดไม่จบในวันนั้น ที่นี้ก็เข้าหลักอันนั้นอันเดียวกัน อ้ายเรื่องอย่างนี้นั้น อ้ายเรื่องทาลามฝึกหัดอะไรกันนั้นนั้น เคยทำครั้งหนึ่งในเมืองจีน เขาก็หาวิธีที่จะเอาปลาไปขายกันเท่านั้นเอง คือวิธีการแย่งอาชีพ โดยกฎหมาย ท่านผู้เป็นประธาน ผมห่วงมากเรื่องอาชีพนี้ เพราะใครได้อาชีพไป นี่มันไม่ชัดเจนที่ว่านี้เราเสียอาชีพไปหลายอย่าง ๆ แล้ว แต่คนที่มาแย่งอาชีพเรานั้นโดยมากมาเป็นเอกเทศ นี่มาเป็นหลักการใหญ่เลย ยกขบวนกันมาเลย ผมเข้าใจ ผมเกิดความสงสัยอย่างนั้น ท่านผู้เป็นประธาน เรื่องการแย่งอาชีพนั้นนั้น เวลาในทุกอย่างเขาก็แย่งไปหมดแล้ว ผมอยากจะเรียนสักนิดหนึ่ง ขอเรียนสักนิดเผื่อ ที่เกาลูนนะ ที่เกาลูนผมไปมา คนแผ่นดินใหญ่ไหลเข้ามาที่เกาลูน คนจีนด้วยกัน อ้ายเงินที่อยู่เกาลูนนะมันไม่ยอมให้เงินที่มาจากแผ่นดินใหญ่มาทำงานหรอก มันกั้นไว้ บอกว่านี่นะจะเข้ามาแก่เป็นคนจีนเหมือนกัน แกต้องหากินได้ อย่างเดียว คือชุดถนน แม้แต่ ไลเซนส์ (license) ไปอนุญาตขับซีรดเท็กซ์ มันก็ไม่ให้เขาหางอาชีพกันไว้ให้แก่ลูกหลานของเขา แต่ของเราที่มันตรงกันข้าม ผมจึงเรียนในวันนั้นว่า อันนี้ใหญ่เหลือเกิน มันค่อย ๆ เป็นค่อยไป เมื่อเขาได้อาชีพไปแล้วเขาก็ร่ำรวยขึ้น คนชาติไทยก็จนลง ๆ ๆ ก็เรียน ป. ๔ ๆ ๆ เขาก็เรียนมหาวิทยาลัย ๆ ๆ งานต่าง ๆ ทยอยไป จนจะเลื่อนเข้ามา

ทุกที่ ๆ เขาจะปกครองอยู่บนบ้าน เราจะลงใต้ถนน ผมสงสัยเรื่องนี้ บอกว่า อ้ายที่ส่งคนมาฝึกงาน มาสอนงานวิชาการต่าง ๆ นั้นนะ ที่เป็นมาแล้ว เดียวมาตรวจแล้ว ผู้ป็นมาตรวจแล้วอายุเท่าไร อายุ ๑๘ ปีเท่านั้น อายุ ๑๘ ปี มันมาฝึกงานกัน มาหากินกันไม่ใช่มาสอนเรา ผมสงสัยอย่างนี้ ผมอยากขึ้นมาพูดนี้ ผมอยากจะทำความคิดอันนี้ให้ท่านผู้ใหญ่ที่รักชาติทั้งหลายในวุฒิสภา ขอบคุณครับ ผมไม่พูดมาก

นายแคล้ว นรปติ สมาชิกสภาผู้แทน (ขอนแก่น) : กระผมขอขอบพระคุณ กระผมจับคำพูดของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้ว่า ศูนย์การประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นี้จะเข้ามาฝึกสอนเกี่ยวกับการจับปลาในน่านน้ำลึก ท่านผู้เป็นประธาน เราจะต้องวินิจฉัยให้ถี่ถ้วนหน่อย เพราะว่า ถ้าหากว่าเราอนุมัติสัญญาฉบับนี้ไปแล้ว ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศ ก็ชี้แจงบอกว่า การเสนอข้อตกลงกันอย่างนี้มันมีฐานะเท่ากับสัญญา ถ้าหากว่าเราอนุมัติไป เช่นนี้เราก็มีความจำเป็นที่จะต้องอนุมัติพระราชบัญญัติซึ่งรัฐบาลจะต้องเสนอพระราชบัญญัติมาสู่สภาในภายหลังเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงอันนี้ ถ้าเราอนุมัติอันนี้เห็นชอบอันนี้ไปแล้ว เราจะไปคัดค้านอันไหนเสียไม่ได้ เพราะมันเป็นหลักการอันเดียวกัน ท่านประธาน ที่นี้กลับหวนมาสู่ประเด็นอีก กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีบอกว่าที่จะเข้ามาฝึกสอนให้ชาวประมงไทย ได้รู้จักการประกอบอาชีพนี้ จะเข้ามาฝึกสอนเกี่ยวกับอาชีพการประมงในน่านน้ำลึก คำว่า น่านน้ำลึก คือน่านน้ำระหว่างประเทศห่างจากชายฝั่งของประเทศไทยออกไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ ๑๒ ไมล์ กระผมจึงได้เกิดความสงสัยขึ้นมาว่า คิดหมดขึ้นมาทันทีว่า โดยปกติการประมงในน่านน้ำลึกนั้น ชาวไทยเราไม่มีความเชี่ยวชาญ อันนี้ประการหนึ่งนะครับ ถูกแล้วเรายอมรับว่าไม่มีความเชี่ยวชาญ ประการที่ ๒ เราขาดเครื่องมือ เครื่องมือที่จะใช้ในการประมงในน่านน้ำลึกนี้ต้องลงทุนนับเป็นสิบล้านบาท นับเป็นร้อย ๆ ล้านบาท กระผมจึงสงสัยว่า ท่านจะให้คนไทยประเภทไหนที่จะไปทำการประมงในน่านน้ำลึกภายหลังจาก ศูนย์การประมงอพยพออกไปแล้ว ฝึกสอนให้คนไทยมีความเชี่ยวชาญแล้ว เรายังเรือประมงซึ่งผู้ป็นให้หมอกอยู่ลำเดียว ดูเหมือนจะชื่อ ๗๗๗ นายกรัฐมนตรีเท่าที่กระผมจำได้ เป็นเรือมีน้ำหนักกระวาง ๓๐๐ ตัน เขาให้มาแล้ว และคราวนี้เมื่อเรามีความเชี่ยวชาญแล้ว กระผมขอทราบแปลนหรือแผนการของรัฐบาลว่า เราจะให้คนไทยที่ไหน บริษัทอะไรที่จะไปมีเครื่องมือ นับเป็นสิบล้านบาท นับเป็นร้อย ๆ ล้านบาท หรือหากว่ารัฐบาลจะดำเนินการกระทำเอง อันนี้กระผมขอลาม ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบ เราจะหวังให้เอกชนทำเองหรือว่ารัฐบาลเป็น

ผู้ทำ ลำพังกระผมก็มีความเชื่อมั่นว่า ลำพังเอกชนคนไทยนั้นที่จะไปให้ทำการประมงในน่านน้ำลึก ห่างชายฝั่งออกไปถึง ๑๒ ไมล์ น่านน้ำระหว่างประเทศอย่างนี้เห็นที่จะลำบาก เพราะว่าเครื่องมือ เครื่องมือที่ดี อวนก็ดี หรือเรือก็ดี เครื่องมือในการจับปลาที่ดีเหล่านี้มันมีราคาแพง นับเป็นร้อย ๆ ล้านบาท ดังที่กระผมได้เรียนสภามาแล้ว

ประการที่ ๒ ท่านผู้เป็นประธาน สมัยนี้เราเรียกว่าสมัยของผู้เชี่ยวชาญ จนเกือบจะเรียกว่าผู้เชี่ยวชาญเพื่อ การที่เราจะออกกฎหมายในลำดับต่อไปนี้ก็เท่ากับให้สิทธิสภาพนอกอาณาเขตเช่นเดียวกับรัชกาลที่ ๓ รัชกาลที่ ๔ เราได้ประสบมาแล้ว สภาพนอกอาณาเขตคืออะไร กระผมขอล่าวขอเรียนสภานี้นิดหนึ่ง แม้ว่าท่านจะรู้อยู่แล้ว สภาพนอกอาณาเขตนี้คือเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันในทางการทูตทั้งในคดีแพ่ง และในคดีอาญา ซึ่งประเทศไทยเราเวลานี้มันเพื่อยุติแล้ว ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ได้เรียนมาแล้วว่า มีทหารอะไร คนต่างตัวไปฆ่าเขาแล้วก็อาศัยเอกสิทธิ์หรืออาศัยเอกสิทธิ์ความคุ้มกัน ในทางการทูตนี้หลบหนีไป คือว่า กระผมก็พบมาด้วยตนเอง ราษฎรของกระผมไปถูกรถชนตายอยู่ที่บางโพ ขอโทษในเขตจังหวัดนนทบุรี ก็ยังติดต่อกะทรวงการต่างประเทศอยู่ ก็ยังไม่ได้ความจนป่านนี้ ก็เพราะว่าบุคคลผู้นั้นได้อ้างเอกสิทธิ์ในทางการทูตมาคุ้มกัน อันนี้เราจะมีตระวังให้ดี เราต้องระมัดระวังให้ดี ผลประโยชน์ที่เราจะได้รับจากพระราชบัญญัติซึ่งจะให้สิทธิพิเศษความคุ้มกันในทางการทูต แก่ผู้เชี่ยวชาญนั้นมันจะคุ้มกันไหมละ ท่านผู้เป็นประธาน เขาออกไปแล้วเราจะมีปัญญาไหมละที่จะไปทำการประมงในน่านน้ำลึกในน่านน้ำระหว่างประเทศ ห่างชายฝั่งไปถึง ๑๒ ไมล์ รัฐบาลได้มีแผนการไว้อย่างไร จะให้เงินอุดหนุนเอกชนหรือว่ารัฐบาลจะหาเองหรืออย่างไร เพราะเท่าที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ ชาวไทยของเรานั้นก็มีความซำนซำญผู้เชี่ยวชาญอยู่ในน่านน้ำของประเทศของเราเท่านั้น คือห่างชายฝั่งไปเล็ก ๆ น้อย ๆ ส่วนเครื่องมือใหญ่โตเราไม่มี เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐมนตรีทางคณะรัฐบาลไม่สามารถที่จะชี้แจงให้รัฐสภาได้รับความกระจ่างแจ้งในเรื่องแผนการในลำดับต่อไป ภายหลังที่องค์การศูนย์การประมง พัฒนาการประมงนี้ ได้ออกไปแล้วนั้น กระผมก็เห็นว่ารัฐสภาไม่สมควรที่จะอนุมัติ เพราะว่าจะเป็นการผูกมัดรัฐสภาให้อนุมัติร่างกฎหมายซึ่งรัฐบาลจะต้องเสนอเข้ามาสู่สภา นี้ ภายในเวลาอันรีบด่วน ดังที่หนังสือนี้ได้ระบุไว้แล้ว กระผมขอขอบคุณท่านประธาน

หม่อมราชวงศ์จักรีทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : นโยบายของ

รัฐบาลของกระทรวงเกษตรที่สนับสนุนเรื่องการตั้งศูนย์นี้ก็เพื่อหวังอย่างที่ได้กราบเรียนมาแล้วคือ เพื่อจะผลักดันเกษตรกรชาวประมงของเราให้สามารถออกไปหากินนอกเขตน่านน้ำไทยหรือนอกเขตชายฝั่งอย่างที่เราู้ ๆ กัน เพราะว่าเวลานี้มีเรือประมงในน่านน้ำไทยนี้จากชายฝั่งเป็นจำนวนหลายพันลำเต็มที่แล้ว แล้วก็ปริมาณสัตว์น้ำก็มีจำกัด เพราะฉะนั้นเพื่อให้ความก้าวหน้าอย่างประเทศอื่น ๆ อย่างประเศจีน ไต้หวัน หรือญี่ปุ่น รัสเซีย หรือนอร์เวย์ สวีเดน อะไรเหล่านี้ เขาก็พยายามออกไปน่านน้ำลึก แต่ของเรา เวลานี้เรายังไม่สามารถไปทำได้ จึงได้ตั้งศูนย์นี้ขึ้นมาเพื่อจะได้มีการฝึก การเดินเรือ และใช้เครื่องมือเครื่องมือวิธีการต่าง ๆ ที่ขึ้นนโยบายของรัฐบาลไม่หวังจะทำการเอง คือหมายความว่า เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนหรือเอกชนเป็นผู้ออกไปดำเนินการโดยการร่วมกันลงทุน ซึ่งเวลานี้ในการสนับสนุนเรื่องนี้ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก็ได้ให้การส่งเสริมอยู่แล้วที่จะออกไป ผู้ใดอยากจะทำ การประมงน้ำลึก สร้างเรือขนาดใหญ่หรืออะไรต่าง ๆ นานา รวมทั้งให้ความสะดวกในการที่จะนำสัตว์น้ำเหล่านั้นออกมาแปรรูปเพื่อให้ออกไปจำหน่ายเป็นเงินรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ การที่เปิดเป็นศูนย์ฯ ร่วมอันนี้คือว่า ถือว่าในภูมิภาคนี้ ก็เพราะว่าจะมาตั้งอยู่เฉพาะของไทยเราฝ่ายเดียว การสนับสนุนจากนานาชาติก็มีน้อยเต็มที คือเขาอยากจะสนับสนุน เรียกว่าถ้าเมื่อจะมาช่วยแล้วก็อยากให้อยู่ในภูมิภาค คือหลายประเทศด้วยกัน เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้ามาฝึกอบรมนั้นก็หมายความว่า เป็นของฝ่ายต่างประเทศที่เข้ามาอบรมด้วย ก็มีจำนวนจำกัดกว่าคนไทย อย่างเวลานี้ที่เรากำหนดไว้ ๒๕ คน นี่ก็เป็นต่างประเทศเสีย ๑๐ คน คือหมายความว่าไม่เกิน ๑๐ คน เป็นคนไทย ๑๕ คน แล้วก็เมื่อเจ้าหน้าที่ต่างประเทศ หรือผู้ที่มีรับการอบรมจากต่างประเทศเมื่อเขากลับไปแล้ว เขาได้รับการอบรมแล้วก็เป็นเรื่องของเขาที่จะดำเนินทางด้านอาชีพต่อไป เขาจะมีทุนหรือมีเรือหรือจะสามารถทำได้แค่ไหนนั้นเป็นเรื่องของเขา แต่ของเราเนี่ยเราก็หวังว่าในระยะสั้น ๆ นี้ก็คงจะมีประโยชน์มากขึ้น เพราะว่าเวลานี้ก็ได้ทราบว่ามีบริษัทไทย ๒-๓ บริษัทที่จะมาขอส่งเสริมลงทุนอยู่แล้ว ที่ขาดก็เรื่องเจ้าหน้าที่เดินเรือ เพราะว่าเวลานี้การเดินเรือตามกฎหมายเจ้าหน้าที่ต้องเป็นผู้มีประกาศนียบัตรชั้น ๑ ถึงจะไปเดินเรือในน่านน้ำต่างประเทศได้ เพราะฉะนั้นก็ต้องอาศัยผู้ที่จบจากโรงเรียนนายเรือคือจากพวกทหารเรือเท่านั้น ซึ่งเวลานี้ทางทหารเรือก็ไม่สามารถจะผลิตคนเพื่อใช้ทางด้านการค้าหรือทั่ว ๆ ไป เพราะว่าภารกิจไม่เหมือนกัน ฝึกทางด้านทหารกับทางด้านพลเรือน เพราะฉะนั้น ศูนย์ฯ นี้ ก็จะเป็นหนทางที่จะเปิดโอกาสให้ราษฎรได้มาฝึกวิธีการเดินเรือ ตลอดจนกระทั่ง

ได้รู้เครื่องมือ เครื่องมือ วิธีใช้ และวิธีการจับที่ทันสมัย ก็จะได้ออกไปจับปลาในน่านน้ำต่างประเทศหรือน่านน้ำกลาง อย่างมหาสมุทรอินเดียหรืออื่นๆ เช่นนั้น เพราะฉะนั้นนโยบายของรัฐบาลก็เพื่อจะสนับสนุนทางด้านอาชีพของราษฎรต่อไป

นายชาบุญฤทธิ์ ไชยคำมิ่ง สมาชิกสภาผู้แทน (กาฬสินธุ์) : ญัตติที่รัฐบาลเสนอมานี้ กระผมได้ใคร่ครวญดูแล้วเห็นว่าเป็นการรับรองเอกสิทธิ์ของผู้ที่จะเข้ามาในประเทศไทย ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนต่อรัฐสภาที่ว่าเมื่อปี ๒๔๙๓ ถึง ๒๔๙๘ เราได้ออกญัตติเช่นเดียวกันนี้ครั้งหนึ่งแล้วมีพระราชบัญญัติตามมา ญัตติอันนี้เกี่ยวกับการยกเว้นเอกสิทธิ์หรือเอกสิทธิ์ในทางการทูตแก่ผู้ชำนาญการ ซึ่งเวลานี้เป็นไปไม่ได้เกี่ยวกับประเทศไทยอย่างยั้งคือในสมัยนั้นเรามีสัญญาป้องกันเอเชียอาคเนย์ และเรามีสัมพันธภาพระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือสหรัฐอเมริกา เราได้ออกกฎหมายฉบับหนึ่งยกเว้นการเลือกเข้าและการคุ้มครองเอกสิทธิ์และการทูตแก่ผู้ชำนาญการทั้งหมด เมื่อต่างประเทศได้รับเช่นนั้นก็ได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขอย่างมาก เช่นอย่างกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้รับคุ้มครองให้ชาวต่างประเทศเข้ามาสำรวจเจาะบ่อน้ำมันบาดาล ในขณะที่เดียวกันเขาก็เอากรรมกรที่ประเทศเยอรมันหรือสหรัฐอเมริกา นั้นแหละมาเป็นผู้ชำนาญการ เพราะว่ากระผมได้มีโอกาสคุยกับผู้ที่มาเจาะน้ำมันบาดาลที่กาฬสินธุ์ ปรากฏว่าเขานั้นเป็นเพียงกรรมกรเท่านั้น และผลแห่งการเจาะนั้นไม่ได้ผลเลย ความประสงค์เขาต้องการมาเพื่อสำรวจแร่ต่างหากผลิตหรือ ขาย โปรดักท์ (by product) นั้น จะมีได้ก็คือน้ำมันบาดาล แต่บังเอิญผลนั้นได้สัมฤทธิ์ผล แต่เขาได้รับเอกสิทธิ์ทางการทูต และสิ่งที่เขาได้ขายนั้น คือรถยนต์อเรนจ์แซนแนล รถยนต์ เพราะว่าเมื่อมีกรรมกรสำรวจก็ย่อมมีการส่งเครื่องมือ ๑. เครื่องมือเจาะน้ำมันบาดาล เครื่องมือสำรวจแร่ ๒. เครื่องสะตวง คือรถยนต์ ปรากฏว่าบริษัทอเรนจ์แซนแนลนี้ได้ขายรถยนต์ให้แก่ทางราชการ ประเทศไทยนี้โดยวิธีผูกขาดนี้คือกฎหมายชำนาญการเบื้องต้น ต่อมาก็ยังมีผลพหุของสหรัฐอเมริกาที่เข้ามาเป็นพ่อครัวในฐานทัพก็ได้ใส่ชื่อผู้ชำนาญการ คือมันเกิดเรื่องที่จังหวัดขอนแก่นครับ ที่จังหวัดขอนแก่นนี้ผลพหุคนหนึ่งอยากกลับไปประเทศสหรัฐอเมริกา กลับไม่ได้ เพราะว่าแกยังไม่ถึงเวลา แกก็เลยไปสมัครชกมวยนี้ครับ ไปสมัครชกมวย ชกไปชกมาเกิดเบียดสัญญาไม่ไปชก ผลที่สุดเสียหน้ากองทัพสหรัฐอเมริกาส่งกลับ ปรากฏเมื่อสอบสวนแล้วอัยหมอนี้เป็นเพียงผลพหุแล้วเป็นกูกเท่านั้น เป็นผู้ชำนาญการ นี้แหละจึงเป็นเรื่องที่เราจะต้องใคร่ครวญ คือจริงอยู่เรามีความจำเป็นต้องการผู้ชำนาญการจริง ๆ มาตรฐานประเทศ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นเราก็ไม่ขัดข้อง

แต่ถ้าหากว่ามันมีวิธีการเช่นนั้นเข้ามาแล้ว เราก็เป็นที่น่าเสียใจไม่อย่างที่จะอนุวัติ ในลักษณะเดียวกัน ญัตติอันนี้จะมีกฎหมายอนุวัติวิธีการต่างๆ เข้าไปในไม่ช้านี้ กระผมอยากจะกราบเรียนถึงข้อความที่คลุมเครือ ขอบพระทานโทษ โดยยกขึ้นว่า ประเทศไทยของเราที่เรากำลังจะไปอยู่ได้คุณคุณใดงก็ยังพูดผิดมันไม่มีได้คุณจะอยู่แล้วเวลานี้ ไม่มี คุณใดงก็อาจจะเห็นแต่ธนบุรี ที่พระนครนี้กระผมว่าคนไทยไม่ได้อยู่ได้คุณครับ นอนอยู่ตามใต้สะพานครับ เพราะว่าเป็นเหล่านี้จะเป็นบ้านประชาชนเคราะห์ก็ตาม จะเป็นบ้านใครก็ตาม อาซิม เต้าแก๋ อาแป๊ะ อาม่วย แก่เข้าไปแทรกแซงอยู่หมด เรายังเกาะพูดกันถึงประวัติศาสตร์มาจากจินตอนได้ เขาไหลลงมาจนมาอยู่สยามเมืองไทยนี้ เวลานี้เราจะไปอยู่ที่ไหนละ เพราะว่ากาแยงอาซิมของเราเนี่ยมันเกือบจะไม่มีที่อยู่แล้ว เราจะเห็นได้ว่าเวลานี้ประเทศไทยของเราเต็มไปด้วยชาวต่างด้าว หัวต่างแดนเข้ามาอยู่ทุกแห่งทุกหน ความยุ่งยากในการปราบปรามคอมมิวนิสต์พวกนี้ก็มีส่วนอยู่บ้าง เพราะว่าเป็นผู้ที่ไม่เคารพกฎหมายไทย แล้วเป็นผู้คัดค้านวิधिปฏิบัติของรัฐบาลอย่างยิ่ง ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยทราบดีในข้อนี้ ผู้ที่ทวงสิทธิที่สุดคือคนต่างด้าว เพราะว่าคนต่างด้าวโดยมากไม่มีตึกไม่มีรามของตนเอง ก็ไปนำแข็งไปขายหน้าเฉลิมกรุงบ้าง เอาที่ซุกไปขายแถวหัวลำโพง ตำรวจไล่จับ อ้ายเหล่านี้ก็วิ่งหากคนที่มื่ออิทธิพล เขาเรียกว่า “สมภคม” เมื่อสมภคมเห็นเช่นนั้น ก็วิ่งหาผู้หลักผู้ใหญ่ เราก็ผ่อนผันกันลงมา ตำรวจจับไม่ได้ คนนี้เป็นของเก่าแก่คนโน้น อ้ายอาตี่นี้ เป็นของนายตำรวจคนนั้น วุ่นวายกันไปหมด นี้ใครมีอิทธิพล คนต่างด้าวมีอิทธิพลกว่าคนไทย กฎหมายฉบับนี้จะอนุวัติให้ชาวต่างประเทศเข้ามาโดยเฉพาอย่างยิ่งผู้ชำนาญในภาคตะวันออกเฉียงใต้ก็คือชาวเกาหลี และชาวญี่ปุ่น เป็นผู้ชำนาญในการจับปลาน้ำลึก เมื่อผมมอยู่ปักขัใต้เนั้นปรากฏว่าประเทศญี่ปุ่นใช้วิธีการอย่างหนึ่งคือขายเรือให้แก่ประเทศมลายาโดยวิธีจับปลาน้ำลึกที่ปีนัง ชาวปีนังได้ใช้วิธีการแก้ตัวว่ามรสุมตะวันออกเฉียงใต้เนั้นพัดเพเข้ามาที่จังหวัดสตูลจึงได้มาจับปลาในเขตจังหวัดสตูลไปหมด เพราะชาวญี่ปุ่นเนั้นหาที่จับปลาไม่ได้ ต่างประเทศเขารังเกียจ มันเสมือนหนึ่งอเมริกา รังเกียจญี่ปุ่นจนได้ออกกฎหมายว่าไม่ให้ญี่ปุ่นเข้าประเทศในปี ค.ศ. ๑๘๑๔ เนั้นก็เพราะชาวญี่ปุ่นเนั้นมีความขยันหมั่นเพียร มีความรอบรู้ในวิธีการที่จะประกอบอาชีพเขาเปรียบคนอื่นได้มาก ถ้าหากว่าเราจะปล่อยให้ชาวต่างด้าวซึ่งโดยเฉพาอย่างยิ่งเป็นผู้ที่ขยันและมีความรอบรู้กว่าคนไทยมาแย่งการหากินของคนไทยแล้ว ท่านจะต้องรับผิดชอบ เวลานี้ประเทศไทยของเราจะมีชนหลายชาติที่มากากิน คนจีน คนญวน คนญี่ปุ่น คนฝรั่ง คนแขก แม้แต่ชาว

หนังสือพิมพ์ เด็กก็ไม่ได้ขาย แยกขาย อัยยไควตปีละ ๒๐๐ คนนั้น ผมได้เสนอเป็นพระราชบัญญัติจำกัดไว้แล้ว แต่ไม่ได้เข้ามา ท่านสมาชิกรัฐสภา เรายังเป็นประเทศที่มีอายุยืนนานและรักษาเอกราชมาได้นานเฉพาะความเป็นไทย แต่รักษาเศรษฐกิจหรือเอกราชทางเศรษฐกิจไม่ได้เลย เราพยายามพึ่งคนอื่นเขาอยู่เสมอ ก็เมื่อเป็นเช่นนี้ คนไทยของเราจะไม่ถูกกดขี่โดยวิธีการเศรษฐกิจได้อย่างไร ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเป็นผู้กำกับชีวิตของชาวไทย ถ้าหากว่าท่านจะนำกฎหมายอันนั้นมาใช้เพื่อให้ชาวต่างด้าวเข้ามาแย่งอาชีพคนไทยแล้ว เรามีวิธีการอื่นไม่ใช่หรือที่เราจะไม่ต้องเอาคนต่างด้าวเข้าเมืองไทย โดยวิธีการยกเว้นเอกสิทธิ์ทางการทูต เราก็ส่งคนของเรา ๒๕ คนไปเรียนที่ญี่ปุ่น ชื่อเรือมสกลัทหนึ่ง มันก็เป็นของง่าย ไม่ต้องมาใช้เป็นกฎหมายเลย ทำเป็นการลับก็ไม่ได้ เว้นแต่จะมีซิมซิงรอน (something wrong) ลึกอย่างหนึ่ง ซึ่งมีข่าวมาว่าได้มีท่านผู้ใหญ่ในกระทรวงการต่างประเทศได้มีอะไรติดุกติดอกอยู่ในวิธีการอันนี้ ซึ่งผมเองก็ไม่กล้าที่จะพูดออกมา เพราะจะเป็นการบดใจ แต่ถ้าหากว่าจะใคร่ครวญแล้วมันต้องมีแน่ ๆ เพราะว่าเงิน ๖๐ ล้านบาทในการลงทุนนี้ต้องมีคนใดคนหนึ่งไปเกี่ยวพันเข้ามา ไม่เช่นนั้นแล้วจะต้องมีการยกเว้นเอกสิทธิ์ทางการทูตใหญ่โตทำไม เพราะเพียงศูนย์การประมงเท่านั้น ผมเห็นว่าท่านสมาชิกรัฐสภาโปรดได้ใคร่ครวญดูให้ดี เรายามีแต่อยากได้ ๆ แต่อัยยผลลัพธ์มันจะสมกับความอยากของเราไหม ถ้าเมื่อผลลัพธ์มันไม่สมความอยากเราก็ต้องแก้วิธีอื่น ไม่ใช่ว่ารัฐบาลเสนออะไรเข้ามาเราเห็นว่ามันจะเป็นประโยชน์ แต่ผลร้ายเบื้องหน้าเราไม่เห็นแล้วเราหลงหลวมตัวรับเข้าไป ภายหลังแก้ตัวไม่ได้ มันจะเป็นกรรมกรรมญี่ปุ่นที่เพียงตอกตะปูตัวเดียวเข้าไปเป็นผู้ชำนาญการให้เรา เมื่อเป็นเช่นนี้เราใช้แก้ด้วยวิธีอื่นไม่ดีหรือ เราไม่สมควรที่จะรับญัตตินี้ให้ออกเป็นพระราชบัญญัติบังคับในโอกาสหลัง เพราะจะทำให้คนไทยนี้เสียเปรียบอย่างยิ่ง ผมเห็นแล้วว่าผู้ชำนาญการ ผู้ชำนาญการมันเต็มบ้านเต็มเมืองอย่างคุณนิสิตว่า ก็ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดเห็นใจ คนไทยสำหรับคนไทย เมืองไทยสำหรับชาวไทย ไม่ใช่สำหรับต่างด้าวต่างแดน

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : เนื่องจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อ้างอิงถึงข้าพเจ้า แล้วก็ข้าพเจ้าก็ได้ฟังการอภิปรายมาเป็นเวลานานแล้ว รู้สึกว่าในเรื่องที่พิจารณากันนั้นเป็นการอภิปรายกันไปคนละเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางรัฐบาลนั้นได้เสนอมา ข้าพเจ้าขอใช้คำพูดง่าย ๆ ว่าจะตั้งโรงเรียนประมง แต่ท่านไปพูดกันเรื่องอาชีพพูดกันไปอีกสองปีมันก็ไม่จบ รัฐบาลขอแต่เพียงว่าเวลานี้ขอตั้งโรงเรียนประมง

ที่นี่ ด้วยความช่วยเหลือจากองค์การระหว่างประเทศ และในโรงเรียนนี้ก็มิชาติอื่นเขามาเรียนร่วมกับเราด้วย แต่เรานั้นเป็นจำนวนมากกว่า เราได้ประโยชน์มากกว่า เมื่อเขาเรียนเสร็จแล้วเขาก็กลับไปบ้านเขา ส่วนพวกเราที่เรียนที่นี่ก็ทำการประมงน้ำลึกที่บ้านเรานี้ พูดยังเรื่องการประมงแล้ว ในเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องเดือดร้อนแก่งานของกระทรวงมหาดไทยอยู่มาก เพราะชาวประมงของเราในขณะนั้นนั้นชำนาญแต่การจับปลาชายทะเลน้ำตื้น ชายทะเลน้ำตื้นในเขตน่าน้ำไทย ปลาก็น้อยลงไปทุกที ๆ เรือประมงก็มากขึ้นทุกที ๆ และก็แอบไปขโมยที่อื่นเขาเสร็จแล้วก็ไปถูกจับถูกยิงมาก็ร้องว่ารัฐบาลไม่คุ้มครอง แต่ส่วนที่น้ำลึกนั้นพวกเราก็ไม่มีความรู้จะไปจับ เงินทองที่ว่าเป็นทุนเป็นรอนไม่มีนั้น มีบริษัทเขามีจะลงทุนกันแล้ว แต่ว่าหากคนเดินเรือไม่ได้ หากผู้ชำนาญการจับปลาน้ำลึกไม่ได้ เครื่องมือเครื่องใช้ในประเทศไทยเราก็ผลิตได้เวลานี้ การทำเชือกไนลอนอะไรต่ออะไรต่าง ๆ การทอแหอวนทำได้ในประเทศไทยแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอสรุปว่าในการขอออกพระราชบัญญัติในคราวนั้นนั้นเป็นการขอของรัฐบาลเพื่อขอตั้งโรงเรียนประมง เกี่ยวกับการเดินเรือและการจับปลาน้ำลึก ขอขอบคุณ

นายยี่ง ลีทิตธรรม สมาชิกสภาผู้แทน (อุบลราชธานี) : ขอขอบคุณท่านผู้เป็นประธานกระผมขึ้นมาเพื่อจะแสดงความรู้สึกไม่เห็นด้วยในการที่ทางรัฐสภาจะให้การรับรองแก่นสธสัญญา ซึ่งเราจะเขียนและจะออกเป็นพระราชบัญญัติต่อไปด้วยเหตุผลที่ว่าข้อที่ ๑ ความละเอียดของสนธิสัญญาซึ่งเราเขียนบอกว่า เพื่อประกันว่าศูนย์ฯ จะสามารถดำเนินการและพัฒนาการได้อย่างเป็นอิสระในการประกอบหน้าที่ตามปกติของศูนย์ฯ อันหน้าที่ปกติของศูนย์ฯ นั้นทางรัฐบาลก็ยังไม่ได้ให้คำจำกัดความว่าหน้าที่ปกตินั้นคืออะไร กระผมก็เกรงไปว่า มันจะเกิดข้อบกพร่องอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แสดงความคิดเห็นไปแล้ว เมื่ออ่านมาถึงบรรทัดสุดท้ายในหน้านี้ก็ปรากฏว่าศูนย์ฯ มีอำนาจมีสิทธิภายในประเทศไทย อันที่จะได้มาจัดการและจำหน่ายทรัพย์สินและสินทรัพย์ตามวัตถุประสงค์ของศูนย์ฯ คำว่าทรัพย์สินและสินทรัพย์ตามวัตถุประสงค์ของศูนย์ฯ นั้น ทางรัฐสภาไม่ได้ทราบว่าเป็นจำนวนปลาที่ท่านจับมาหรือเปล่า เราก็ไม่ทราบ แล้วก็อีกประการหนึ่งศูนย์ฯ อันนั้นก็เป็นที่ระแวงเคลงใจอยู่ว่าจะมาแย่งอาชีพของคนไทย ซึ่งก็ฟังก็เป็นเหตุผลที่ยังไม่มีเหตุอันมาลบล้างได้ว่าจะไม่เป็นการแย่งอาชีพของคนไทย กระผมก็อยากจะเรียนถามทางรัฐบาลต่อไปว่า ที่ท่านว่าท่านจะตั้งโรงเรียนนั้นก็คงจะตั้งถาวรตลอดไปหรือเปล่า แล้วถ้าหากว่าเกิดปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกได้เรียนแก่ท่านผู้ที่มีเกียรติแล้วว่าเกิดอภิสิทธิ์อะไรต่าง ๆ แล้วเกิดผลเสียหายแก่ทางประเทศไทยนั้น เรา

สามารถจะเลิกจ้างไปได้โดยที่ไม่เกิดสิ่งที่จะกินใจกับประเทศสมาชิกหรือเปล่า อันที่ ๒ คุณย่านั้นสามารถจะสอนการประมงน้ำลึกได้ประมาณปีละ ๕๐ คน ก็รู้สึกว่าการลงทุนของเราต่อ การเรียนประมงน้ำลึกปีละตั้งหลายสิบล้านบาทนั้นก็จะไม่คุ้มค่า ถ้าจะเป็นไปได้อย่างที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ คนสุดท้ายได้เสนอไปเมื่อตะกี้นี้ บอกว่าเราก็ส่งนักเรียนของเราไปเรียนที่ ประเทศญี่ปุ่นจะไม่เป็นการดีกว่าหรือ อันนี้ก็อาจมีเหตุผลสนับสนุนต่อไปว่า ถ้าเราส่งนักเรียน ของเราไปเรียนที่ประเทศหรือในน่านน้ำประเทศอื่นนั้น ความเชี่ยวชาญในการเดินเรือก็ดี ความเชี่ยวชาญในการจับปลาน้ำลึกก็ดี เราก็จะเป็นฝ่ายที่ได้เปรียบมากกว่าที่จะให้ผู้อื่นมาเรียน ในน่านน้ำเรา นั่นเป็นประการสุดท้ายของข้อนี้และประการที่ ๓ การประมงน้ำลึกนั้นเท่าที่ ทราบท่านรัฐมนตรีก็ได้กรุณาให้เกียรติได้บอกว่าได้มีบริษัทหลายบริษัทที่พร้อมที่จะลงทุน แต่ขาดผู้เชี่ยวชาญในการเดินเรือ และการประมงน้ำลึก อันนี้ก็เห็นจะเข้ากับข้อที่กระผมได้ เรียนมาเมื่อกี้ว่าเราก็คงคนของเราไปเรียนข้างนอกจะไม่ดีกว่าที่ปล่อยให้คนอื่นซึ่งโดยเฉพาะ อย่างยิ่งเป็นประเทศที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นประเทศที่มีเล่ห์เหลี่ยมในการค้า จนกระทั่ง เราเองก็ยอมรับว่าประเทศญี่ปุ่นนี้เป็นประเทศที่ได้เปรียบในเชิงการค้า และเราได้เสียเปรียบ สูญเสียดุลของการค้ากับประเทศญี่ปุ่นนี้มากมาย อันนี้กระผมเกรงไปว่าจะเป็นอย่างของทาง อันหนึ่งที่จะทำให้ญี่ปุ่นนั้นได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยและได้มีอำนาจ เพราะกฎหมาย ฉบับนี้เปิดช่องให้เขาได้เข้ามาทำมาหากินเปิดช่องให้เขาได้มีโอกาสที่จะกอบโกยและจะใช้ อภิสิทธิ์ต่างๆ ซึ่งรัฐสภานั้นจะให้เขาไป นี่เป็นประการหนึ่ง ประการสุดท้ายที่กระผมใครจะ ขอเรียนถามต่อทางรัฐบาลว่า ที่มกของศูนย์ฯ นี้ กระผมเองก็ขอรับว่าไม่ได้อึดกุมมา ไม่ทราบ ว่าจัดตั้งขึ้นมาอย่างไร แล้วประชุมกันอย่างไร แล้วก็เชื่อว่ารัฐสภานี้เป็นส่วนใหญ่ก็ไม่ทราบว่า ที่ศูนย์ฯ ตั้งขึ้นมาตั้งแต่ตั้งขึ้นมาเพราะอะไร แล้วก็ใครเป็นตัวตั้งตัวต้อยอย่างมากมาย อันนี้จึงทำให้ กระผมสงสัย แล้วก็ใครจะขอเรียนถามทางรัฐบาลได้กรุณาได้เล่าให้พวกเราได้ทราบ ให้พวก สมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบด้วยว่า ที่มกของศูนย์ฯ นั้นมาอย่างไร นั้นประการหนึ่ง แต่กระผมใคร จะขอเรียนถามอีก ข้อ ๕ หน้า ๒ ในรายละเอียดของสนธิสัญญาที่ว่า ที่ท่านบอกว่าจะทำ การศึกษาในประมงน้ำลึกนั้น แต่ในข้อ ๕ นี้ ไม่ได้บอกว่าเช่นนั้น ในข้อ ๕ ได้บอกว่า ใน การปฏิบัติหน้าที่ เรือของศูนย์ฯ จะได้รับอนุญาตให้เข้ามาในน่านน้ำและท่าเรือไทย และจะด้ รับอนุญาตให้จับปลาในน่านน้ำไทยภายในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติงาน อันขอบเขต เพื่อจำเป็นของการปฏิบัติงาน ถ้าหากว่าเรายอมรับความเชี่ยวชาญของเขา เรายอมรับถึงความ

สามารถของเขา ในการที่จะให้เขาสอนเราแล้ว ขอบเขตของการปฏิบัติงานเราก็จำเป็นต้องยอมรับด้วยว่า ถ้าเขาบอกว่าขอบเขตของการปฏิบัติงานนั้น ข้าพเจ้าจำเป็นต้องจับปลาทุกชนิด ที่มีในน่านน้ำไทย เพื่อจะนำขึ้นมาศึกษา อันนี้เราก็เถียงไม่ได้ ที่เราเถียงไม่ได้ ก็เพราะว่าเรา ยอมรับความเชี่ยวชาญของเขา เหตุผลทั้งหมดที่กระผมกราบเรียนต่อรัฐสภานี้ก็คงจะเป็น เหตุผลที่พอจะทำให้มองเห็นว่า เราไม่มีความจำเป็นใด ๆ เลยที่จะยอมให้มีการตั้งโรงเรียน ประมงน้ำลึกขึ้นในเขตน่านน้ำไทยตามข้อตกลงที่ได้เขียนมานี้ เว้นไว้แต่จะได้เปลี่ยนแปลง แก่ไชรายละเอียดของสัญญาแล้วก็นำมาเสนอสภาอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบพระคุณครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : โดย เหตุที่มีท่านสมาชิกท่านหนึ่งคือ คุณชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง ขอประทานโทษต้องเอนาม ได้ กล่าวพาดพิงมาถึงกระทรวงการต่างประเทศ มีข้อความว่า การจัดตั้งศูนย์ฯ นี้ท่านได้ทราบว่ามีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงการต่างประเทศเข้าไปเกี่ยวข้อง มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ อันนี้ผมขอเรียนชี้แจงว่า กระทรวงการต่างประเทศเป็นแต่เพียงเจ้าหน้าที่จัดทำร่างข้อตกลง แทนให้แก่กระทรวงเกษตรเท่านั้น เพราะฉะนั้นโดยคำพูดนี้เป็นคำพูดที่อาจจะก่อความเสียหายแก่กระทรวงการต่างประเทศ ถ้าหากว่าท่านไม่มีหลักฐานใด ๆ ที่จะมาพิสูจน์ในสภานี้ว่ามี ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่คนใดเข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียกับศูนย์การประมงนี้ ผมอยากจะ ขอร้องให้ท่านผู้มึ่เกียรติได้ถอนคำพูดนี้เสีย ขอขอบคุณ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง สมาชิกสภาผู้แทน (กาฬสินธุ์) : ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าไม่ถอน ข้าพเจ้าตั้งข้อสงสัยได้

ประธานรัฐสภา : นั้นซิ เมื่อกี้ผมก็ฟังดูแล้ว แล้วก็เรื่องผ่านไป นี่เขาก็ขอให้ถอนเสีย คุณก็บอกว่ามันมีซิมซิง ร่อง (something wrong) อะไอย่างนี้ ว่ามันอกมีในคล้าย ๆ อย่างนั้น เพราะฉะนั้นขอถอนเสีย

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง สมาชิกสภาผู้แทน (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานอาจะมิซิมซิง ร่อง (something wrong) เมื่อมันไม่มี มันก็จบ ไม่ต้องถอน

ประธานรัฐสภา : ไม่ใช่อย่างนั้นละ คือว่าเพราะมันไม่มีหรืออาจะมีคุณก็ไม่น่าจะพูดนะ คำข้อนี้

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง สมาชิกสภาผู้แทน (กาฬสินธุ์) : ก็ทางนั้นรับรองว่าไม่มี ข้าพเจ้า ก็ไม่สงสัย ก็ไม่ต้องถอน มันก็จบแล้วครับ ไม่มีอะไรครับ

นายล้วน เวทชาลิกานนท์ สมาชิกสภาผู้แทน (นครปฐม) : ที่กระผมยื่นขึ้นมานี้มาจะพูดเรื่องพระราชบัญญัตินี้ ความจริงนะข้าพเจ้าอยากจะทำกับหัวหน้ารัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ ประเทศเรานี้จะเดินเชื่อมโยงมาในทางการค้าหรือในทางด้านการศึกษา มันจะเป็นไปโดยถูกต้องเพื่อประโยชน์แห่งรัฐหรือไม่ประการใด ท่านทราบดีทีเดียวว่า บัดนี้นั้นประเทศไทยอยู่ในภาวะการณ์ล่อแหลมอันตรายมาก ในเรื่องดุลการค้า ทั่วโลกเขาทราบกันดีว่าประเทศไทยเป็นผู้ชำนาญการพิเศษในเรื่องคันคว่ำหาทรัพยากรในน้ำหรือในดินหรือว่าจะจับปลานั้น ก็มีอยู่ประเทศเดียวที่เรากล่าวอ้างกันมาแล้ว แต่ด้วยเหตุผลกลใดเล่าเราก็มารู้ว่าเราขาดดุลการค้ากับประเทศนั้น เราจะมาให้เขากวาดทรัพย์สินของเราไปอีกกระนั้นหรือ หรือเรากลับจะมาให้เอาเอกสิทธิ์กันต่อไปอีก ว่าให้เขานำสินค้าบางอย่างไปต่ออะไรก็ได้ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการที่เป็นอย่างนี้ กระผมเห็นว่ารู้สึกมันไม่ค่อยจะเรียบร้อยดีนัก และเรื่องเช่นนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านก็ได้ชี้แจงต่อรัฐสภาว่า เป็นโรงเรียนการประมง ถ้าโรงเรียนการประมงก็ต้องมาจัดอย่างนี้ ต้องจัดไปอีกรูปหนึ่ง นี้รัฐบาลเราซึ่งมีเกียรติจริง เป็นประเทศเอกราช เพราะเหตุผลกลใดจะไปทำสัญญากับที่ไม่มีรัฐบาล ทำกับเลขานัน องค์กรนั้นมันจะถูกไหม เพราะฉะนั้นแล้วก็ให้องค์การต่างๆ ไปทำซิ อย่าต้องให้รัฐสภาเข้าไปรวมมือผูกมัด มันเรื่องอะไรกัน ไม่จำเป็น เราไม่นึกถึงเกียรติยศแห่งประเทศชาติบ้านเมืองบ้างหรือ การที่เราจะทำอะไรเราต้องดู ข้อสนธิสัญญาต่างๆ หรือเราจะให้เอกสิทธิ์ใครๆ นี่เป็นการให้เอกสิทธิ์เท่ากับนิติบุคคลเป็นการกระ โสภณว่ารัฐบาลใด นี้รัฐบาลเราเนะ รัฐบาลประเศไทยนะทำกับใคร ท่านโปรดพิจารณาให้ดี เพราะฉะนั้นนึกถึงเกียรติแห่งประเทศชาติบ้านเมืองตระหนักในข้อนี้ ข้าพเจ้าจะขอบใจรัฐบาลมาก แต่ถ้าหากว่าท่านทวิธิการอย่างนี้ จะมากผูกมัดรัฐสภาให้ไปอนุมัติท่าน มันจะถูกหรืออย่างนี้ ท่านบอกมาชี้ว่ารัฐบาลใดที่ทำกับเราในข้อสัญญาเหล่านี้ ที่เราไปตกลงกันไว้เนะ แล้วมันเรื่องอะไร ถ้าอย่างนั้นเราก็ส่งคนเข้าไป ตาสีตาสาดามิตามไปทำสัญญากับเขาบ้างซิ มันจะแปลกอะไรละ มีอย่างนี้ไหนกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นมีไหมในระเขียบ ระบบแบบแผนมีไหมอย่างนี้ โดยเหตุนี้แหละครับที่กระผมชี้แจงนี้ กระผมไม่นึกเลยว่าจะเป็นอย่างนี้ ถ้ารัฐสภาเราอนุมัติไปในเรื่องเช่นนี้แล้ว ความเสื่อมเสียแก่ชาติบ้านเมือง มันจะเกิดในอนาคตว่ารัฐบาลเราต้องไปทำกับคนนั้นคนนี้ อีกหน้อยก็ไปทำกับบริษัท ไปทำกับห้างร้านภายในประเทศไทย ทั้งค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือรับเหมาก่อสร้าง ก็ทำไปเถอะ มันก็น่าเกลียด นี้ไปทำกับชนต่างด้าวต่างแดน เสร็จแล้วไม่มีรัฐบาล

จะทำเราทำกับใคร ไปตกลง ๆ กับเจ้าหน้าที่ ไปตกลงก็ตกลงกันไปซิ เรื่องอะไรจะต้องมาผูกมัด รัฐสุภานี้ให้จำต้องอนุมัติคล้ายตามความคิดเห็นของท่านที่ไม่ถูกหลักถูกเกณฑ์ในการบริหารประเทศชาติบ้านเมือง ในฐานะเป็นประเทศเอกราช เพราะฉะนั้นขอให้ได้รับการเกียรติของชาติบ้านเมืองไว้ อย่าเพิ่งกระทำอย่างนี้ แต่กระผมก็เห็นใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะท่านไม่ทราบ ท่านก็นึกว่านี่แหละก็จะทำเกี่ยวกับอย่างนี้ แต่ปัญหา มันไม่ใช่ครับ อย่าไปคล้ายตามเจ้าหน้าที่ไม่ได้หรอกครับ ท่านรัฐมนตรีครับ กระผมเรียนท่านตรง ๆ คล้ายตามเขาไม่ได้ เขาจะพาให้ท่านนะเสียไปหมดทั้งคณะเลย เพราะฉะนั้น กระผมขอว่าถ้าเผื่ออย่างไรก็ตามตกลงก่อนร่างนี้ไปเสีย พิจารณาให้ดี ๆ นะครับ พิจารณาให้ดีเกียรติของรัฐบาลประเทศไทยจะไปทำสัญญากับชนต่างด้าว เป็นบริษัทหนึ่งอะไรหนึ่ง ต่อไปในอนาคตเราจะเสียหายมาก กระผมเตือนไว้เท่านั้นเอง

หม่อมราชวงศ์จักรีทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ก่อนอื่นกระผมใคร่จะขอเรียนชี้แจงเกี่ยวกับการเป็นมาของศูนย์ฯ นี้ คือเดิมทีเดียว เมื่อมีการประชุมในระดับรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาภาคพื้นเอเชียนี้ ทางรัฐบาลไทยก็ได้ส่งรัฐมนตรีของเราไปคือท่านรองนายกรัฐมนตรี พจน์ สารสิน ในฐานะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เพื่อจะไปประชุมดูว่าการพัฒนาเอเชียนี้ เราจะได้รับความช่วยเหลือหรือจะหาหนทางดำเนินการพัฒนาอะไร คือแต่ละประเทศก็ส่งระดับรัฐมนตรีเข้าไปร่วมพิจารณาว่าประเทศใดอยากจะได้อะไร ควรจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไรบ้าง และประเทศไทยเรา ก็เสนอไป เรื่องว่าทางด้านประมงนี้เห็นว่าเป็นอาชีพสำคัญ เพราะว่าต่อไปเราหากินบนบกแห่งเดียวก็จะไม่พอกินกันในน้ำด้วย และก็เมื่อได้พิจารณากันแล้วก็มีการยินยอมว่า เอาจะเป็นเรื่องของไทยเราขอมาอย่างนี้ และเมื่อได้ดำเนินการต่อไปในชั้นประชุมขึ้นต่อไป แล้วก็ปรากฏว่ามีชาติอื่นอยากจะได้เช่นเดียวกัน อยากจะได้มีการพัฒนาทางด้านประมงเหมือนกัน ผลสุดท้ายโดยมีการตั้งโรงเรียนเพื่อจะฝึก แต่ว่าก็มีประเทศสิงคโปร์เป็นผู้ที่ยืนยันอย่างแข็งขันว่าอยากจะให้มันให้ได้ที่สิงคโปร์ ก็เกิดมีปัญหานั้นว่าจะให้ตั้งที่ไหน ผลสุดท้ายก็เลยมีการตกลงว่า ถ้าเผื่อการฝึกทางด้านประมงก็ตกลงว่าเอาให้ประเทศไทย เพราะเป็นผู้ขอมา ส่วนทางด้านวิจัยก็ให้ไปทางสิงคโปร์ นอกนั้นก็ยังมีประเทศอื่นที่อยากจะได้เช่นเดียวกันเหมือนกัน เท่าที่ทราบที่จำได้ก็คือมีประเทศอินโดนีเซียเขาก็อยากจะทำให้มีการตั้งโรงเรียนเกี่ยวกับการประมงน้ำจืดแล้วก็ทางด้านมาเลเซียก็อยากได้ในทางด้านอนุรักษรักษาสัตว์น้ำ เพื่อไม่ให้สูญเสีย

อย่างการแข่งหรือการตากแห้งทำเค็มอะไรสุดแล้วแต่ แต่ว่าที่คณะกรรมการใหญ่ประชุมกันแล้วก็เห็นว่าเวลานี้ยังไม่มียานพาหนะทำได้ เพราะว่ายังมีทุนจำกัดอยู่ เพราะฉะนั้นก็ให้ตั้งเพียง ๒ ศูนย์นี้ก่อน โดยที่ว่าศูนย์กรุงเทพฯ นี้ เป็นศูนย์ใหญ่ คือหมายความว่า เป็นศูนย์ทางด้านประมง แล้วของสิงคโปร์ก็เป็นคล้าย ๆ สาขาหนึ่ง เพราะฉะนั้นก็กิจการทุกอย่างทางสิงคโปร์ ก็จะต้องผ่านจากทางศูนย์กลางนี้ด้วย ที่นี้เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วก็หมายความว่า ทางรัฐบาลไทย ก็จำเป็นต้องดำเนินการต่อไป เพื่อจะตั้งศูนย์ฯ นี้ ศูนย์ฯ นี้ไม่ใช่ว่า จะมาตั้งเฉพาะคนไทย ฝ่ายไทยอย่างเดียว เขาก็เห็นว่านี่เป็นเรื่องของภูมิภาค ก็ควรจะเปิดโอกาสให้ประเทศอื่น ๆ ได้เข้ามาฝึกได้มาเข้าอาศัยสถานที่นี้และฝึกอบรมด้วย เขาก็เห็นว่าเมื่ออย่างนี้ละก็ไม่ขัดข้อง เพราะว่าการที่เข้ามาฝึกนี้ เขาก็เคยเอื้อเฟื้อแก่ประเทศเพื่อนบ้าน และเช่นเดียวกันเราก็ได้รับความเอื้อเฟื้อจากประเทศเพื่อนบ้านในการส่งคนของเราไปฝึกในประเทศเขา สำหรับเรื่องข้อสงสัยก็มีอย่างเรื่องว่าการที่เข้ามานี้จะเป็นการที่ชักชวนชาวต่างด้าวเข้ามาเพื่อจะมาแย่งชิงอาชีพของคนไทยอะไรต่าง ๆ นานานี้ กระผมก็ขอเรียนให้ทราบว่าจะว่าชาวต่างด้าวที่จะเข้ามานี้จะมียังหมดไม่เกิน ๑๒ คน สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่คือ ทางด้านเดินเรือที่จะมาฝึก การเดินเรือ และก็พวกที่มาสอนในการจับปลาใช้เครื่องมือกลต่าง ๆ เพราะฉะนั้นใน ๑๒ คนนี้ก็คงจะไม่เพิ่มเติมขึ้นอีก แต่ว่าต่อไปเมื่อทางฝ่ายเราสามารถฝึกและมีขั้นครูขึ้นมาได้แล้ว พวกนี้ก็ลดลงไป คือจะเป็นคนไทยทั้งหมด นอกจากนั้นในการเดินเรือนี้เท่าที่ผมทราบเรียนไว้แล้วว่า มีฝ่ายต่างประเทศที่มาเป็นครูสอนเพียง ๕ คน อีก ๑๓ คนที่อยู่ในเรือนั้นเป็นเจ้าหน้าที่เรือเหมือนกันคือเจ้าหน้าที่ของกองทัพเรือไทยที่จะคอยที่ควบคุมอยู่ด้วย และนอกจากนั้นยังมีเจ้าหน้าที่ของกรมประมงของราชการไทยที่จะคอยควบคุมอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นที่จะไปหาจับปลาเพื่อจะมาหาประโยชน์มาเชิงสี่หรือมาขายอะไรต่าง ๆ นั้นเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าเราจะควบคุมอยู่ใกล้ชิด และก็เจตนาของการดำเนินงานอันนี้ก็เพื่อจะฝึกสอนหลักใหญ่ ๒ อัน คือว่า ๑. การเดินเรือ ๒. การจับปลาโดยใช้เครื่องมือทันสมัย สำหรับที่จะให้ไปทำในประเทศญี่ปุ่นหรือที่ใด เพื่อไปฝึกที่นั่นก็เป็นเรื่องที่ดีลำบาก เพราะว่าถ้าดำเนินการเช่นนี้เป็นการที่จะร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งประเทศญี่ปุ่นนี้ถ้าพูดถึงแล้ว เขาเป็นฝ่ายที่จะช่วย เขาไม่ใช่เป็นฝ่ายที่จะดำเนินการในฐานะเป็นสมาชิกของภูมิภาคนี้ ความจริงเขาอยู่นอกภูมิภาค แต่เขาเป็นฝ่ายช่วย และก็เมื่อเขาได้มาสอนเป็นระยะเวลาพอสมควร จนกระทั่งฝ่ายเรามีความชำนาญแล้ว ศูนย์ฯ นี้ก็จะเป็นศูนย์ฯ ของไทย ความจริงคือเท่ากับว่า

เป็นโรงเรียนของประเทศไทยเราเอง ไม่ใช่จะเป็นของคนอื่น แต่เราก็จะเอื้อเพื่อให้ประเทศอื่น เข้ามารับการฝึกอบรม และก็ปลาที่จับได้นี้ เพราะอย่างไรการทดลองจับปลานั้นมันก็ต้องได้ผล คือหมายความว่ามันก็ต้องได้ปลามา ไม่ใช่เข้าไปจับแต่หน้าหรือแมงกะพรุนหรืออะไรอย่างนั้น คือหมายความว่าเมื่อได้ปลามาแล้วก็ต้องมาขาย ซึ่งเราก็จะกำหนดให้ขายให้ที่องค์การสะพานปลา คือหมายความว่าที่แพลตฟอร์มระเบียบของทางราชการ ไม่ใช่ไปขายที่ไหนหรือแอบไปขายเอาเปรียบทางรัฐบาล ผมก็มีข้อชี้แจงอย่างนี้

นายใหญ่ ควิตชาติ สมาชิกสภาผู้แทน (นครสวรรค์): ท่านประธานครับ ถ้าหากว่ารัฐบาลชี้แจงไปยาว ๆ นี้ สภาที่คงลำบากที่จะเห็นด้วยหรือว่าไม่เห็นด้วย และถ้าหากว่าเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนไปนี่ถึงยุติของรัฐสภาที่เสนอมารอเรา เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ปัญหาที่ถามก็ไม่มีอะไรจะถาม กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีก็ไม่ยอมชี้แจงว่าเอกสิทธิ์ที่กล่าวจะว่าววยมากมายนั้นนะ ถ้าไปดูมติของรัฐสภาที่ขอมาประกอบสัญญาเราจะรู้ว่าถูกจำกัดจำเขี่ยและก็จำกัดจำเขี่ยและยังอยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอีก มันไม่ใช่จะยกเว้นอะไรกันได้ หรือจะหลีกเลี่ยงอะไรกันได้หรอก แต่ว่าท่านสมาชิกวุฒิสภา ยังไม่ได้รับญัตตินี้ เพราะเข้ามาสู่สภาผู้แทน กระผมคิดว่าถ้าเพื่อนสมาชิกเปิดดูในระเบียบวาระซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีสั่งมาเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคมแล้ว ปัญหาที่สงสัยก็ไม่มีอะไรจะสงสัย กระผมก็คิดว่าอย่างนั้น ประเด็นอีกประเด็นหนึ่ง พวกเราก็มีหลายคนบอกว่าอย่าให้อนุมัติเลย ก็รัฐบาลเห็นสัญญาเขาแล้วไม่อนุมัติ แล้วจะทำอย่างไร จะแยละมั่ง รัฐบาลไปเซ็นกับเขาไว้แล้ว หลวย ๆ ประเทศเซ็นแล้วบอกว่าสภาไม่อนุมัติ มันจะเป็นอย่างไร รัฐบาลจะทำอย่างไร เซ็นกับเขาไปแล้วผูกพันไปแล้วกับคนอื่น แล้วมันเรื่องถึงกับว่าเราจะไม่ยอมให้สัตยาบันสัญญาที่เซ็นไปแล้ว กระผมว่ารัฐบาลเราจะขายหน้าแย แยกว่าที่เพื่อนสมาชิกวิตกกังวลว่ามันเสื่อมเสีย ท่านรัฐมนตรีพูด กระผมก็ไม่เห็นด้วยหลายประการ กระผมเข้าใจว่าก็ควรที่จะหาอย่างทีกระผมว่าหมายความว่าเราไม่ต้องส่งไปที่ญี่ปุ่นก็เพราะเราจะสอนการจับปลาในน่านน้ำไทย มันก็มาเรียนที่น่านน้ำไทย มันถึงจะได้ความรู้ที่ดีกว่าที่ญี่ปุ่น ถ้านักเรียนที่ศูนย์ฯ นี้ไปเรียนจบแล้วมันไปจับสัตว์น้ำในทะเลญี่ปุ่นมันก็อีกเรื่องหนึ่ง ก็นี่จะสอนให้คนไทยหรือประเทศสมาชิกที่อยู่ในภาคีได้รับความรู้ มันก็ตั้งมาฝึกกันตรงนี้ มกเรียนกันตรงนี้ เอกสิทธิ์กระผมไม่วิตกละ เพราะถ้าถ้าไปดูตามมติของรัฐสภาแล้วมันมีอยู่จำกัดจำเขี่ยเหลือเกิน มีอยู่ไม่กี่ข้อหรอกครับ อย่างที่บอกไว้ว่าให้ศูนย์ฯ ยกเว้น ศูนย์ฯ นะครับ ไม่ใช่คน อากรแสตมป์ และก็พิทัก

อัตราบุคลากรภาษีโรงเรียนที่ดินมีเท่านี้ และคนที่จะได้รับยกเว้น ก็มีอยู่ ๓-๔ คน เจ้าหน้าที่ผู้ฝึกอบรม ผู้รับฝึกอบรม คู่สมรสและบุตร แม้แต่จำกัดจำเขี่ยอย่างนี้แล้วยังเขียนต่อไปอีกว่า ทั้งนี้เฉพาะที่กระทรวงเกษตรให้ความเห็นชอบในการยกเว้นนั้น ๆ ที่จริงมันก็เกือบจะไม่มีอะไรต้องสงสัย ทั้งนี้เพื่อนสมาชิกก็สงสัยกลัวจะไปหมกมุ่นเอาสินบาทสินบนกัน ซึ่งกระผมคิดว่ามันเป็นเรื่องเก่า ซึ่งเมื่อสัก ๑๐ ปีมาแล้ว ว่าถ้าญี่ปุ่นมาจับปลา แต่ไม่ใช้ฆ้องตั้งศูนย์ฯ นะครับ และก็แย่งกันอะไรกัน มันก็ไม่ใช่เรื่องของอันนี้ กระผมคิดว่าถ้าหากว่าอย่างนั้นะ ปัญหาใหญ่ ที่สภานี้จะพิจารณา รัฐบาลเซ็นไปแล้วไม่ยอมแล้วทำอย่างไรละครับ เซ็นกับเขาไปแล้ว แล้วมันเสียหายหนักไหมเล่า ถ้าเซ็นแล้วไม่ยอม สภานี้ทำอย่างไรครับ กระผมว่าเซ็นไปแล้วมันจะต้องยอมกันกระมัง กระผมคิดว่าอย่างนั้น ก็ไม่มีอะไรวิพากษ์ครับ ทั้งนี้เราจะลืมนะียบยวาระที่นายกรัฐมนตรียกขออนุมัติสภานี้ ร่างเป็นพระราชบัญญัติมา ถ้าไปคู่อัยนั้น กระผมก็ไม่มีอะไรสงสัยเลย ก็โรงเรียนอย่างที่ว่ากันนั้นแหละ แต่ว่ามันไม่ใช่โรงเรียนอย่างที่ไปนั่งเรียนแล้วนั่งสอนกัน ต้องทดลองด้วย ฝึกด้วย แล้วก็วิจัยด้วย กระผมจึงคิดว่าถ้าหากว่าทางรัฐบาลไม่ชี้แจงให้แจ่มแจ้ง อย่างกระผมชี้แจง กระผมก็ไม่ใช้รัฐบาลหรอก มันถูกหรือไม่ถูกก็ไม่รู้ แต่กระผมเข้าใจว่ามันเป็นอย่างนั้น ถ้าทำความเข้าใจกันอย่างนี้ กระผมคิดว่าสภานี้เห็นจะอนุมัติ และก็ควรจะอนุมัติ ไม่อนุมัติมันมีปัญหาต่อถามตัวเราเองว่า จะทำอย่างไรเล่า ก็เซ็นเข้าไปแล้วนะ ไม่อนุมัติได้หรือ เซ็นกับเขาเข้าไปแล้ว กระผมว่าจะต้องอนุมัติละครับ ส่วนข้างหน้ามีอะไรก็ค่อยว่ากันทีหลัง นี้กระผมก็เรียนอย่างนี้

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช สมาชิกวุฒิสภา : กระผมเองไม่ได้ขึ้นมาคัดค้านญัตติที่รัฐบาลนี้เสนอเข้ามา แต่อยากขอประธานคัดค้านความเห็นของท่านสมาชิกผู้ซึ่งนั่งลงไปเมื่อตะกี้เห็นว่า ถ้าหากรัฐบาลไปเซ็นสัญญาแล้ว มกขออนุมัติสภา สภาจะต้องให้ทุกทีไป ถ้าไม่ทำให้รัฐบาลจะทำอย่างไร ท่านพูดครั้งเดียวกระผมไม่ว่าอะไร ท่านพูดย้ำแล้วย้ำอีก กระผมเห็นว่าขัดต่อหลักการเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่ารัฐธรรมนูญบอกไว้ว่าเมื่อไปทำข้อตกลงมาไปทำสัญญาที่ต่างประเทศมาต้องมาขออนุมัติสภาที่แปลว่ามันอยู่ที่ลักษณะของสัญญาที่รัฐบาลไปทำมา ถ้าหากมาตีประโยชน์กับประเทศชาติ อย่างสัญญาข้อตกลงเรื่องการประมงนี้ ก็ขอบที่สภาจะเห็นด้วย และก็รับรองข้อตกลงโดยสัญญานั้น แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลไปทำสัญญายกบ้านยกเมืองให้เขา ก็จะต้องอย่างท่านสมาชิกที่นั่งลง พูดไม่ได้ว่าไปทำมาแล้ว แล้วก็ไม่ได้ยกบ้านยกเมืองให้เขาขายหน้ากันเต็มที่ รัฐบาลไปให้เขาแล้ว ไม่ถูกหรอกครับ กระผมก็อยาก

จะขอเรียนสภาให้อยู่ในหลักการนี้ก่อน ไม่อยากหนักไปกันใหญ่ ต่อไปรัฐบาลไปทำสัญญา กับใครมา ทางนี้ก็ยกมือเฮลโหมตยกประเทศไทยให้ใครก็ได้ มันก็มากไป ที่พูดนั้นก็เพราะ เหตุท่านย่า & ทินะครับ ข้อนี้ผู้ตัดสินกระผมเห็นด้วยไม่เป็นไร เต็มใจจะรับรองให้

นายจ่านงค์ ศรีวราชน สมาชิกสภาผู้แทน (นครพนม) : ผมขอเสนอให้ปิดการอภิปราย ใครเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่ง ที่สมาชิกพรรค ส.ป.ท.รีบชิงปิดอภิปรายเสียก่อน ความจริงปัญหาประเด็นนี้จะต้องซักถาม รัฐบาลอยู่อีกมาก ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้ายกมือขึ้น ท่านก็ไม่ให้พูด ที่ท่านสมาชิก ฝ่ายประชาธิปไตย ขอประทานโทษต้องออกนาม คือ คุณนิสิต พูดถึง 2 ครั้ง ข้าพเจ้าเป็นคนแรก ที่อภิปรายก่อน ข้าพเจ้าจะชี้แจงเหตุผลว่าผลร้ายจะเสียหายสักเท่าไร.....

ประธานรัฐสภา : เปล่านี้เขาเสนอปิดอภิปรายแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอเปิดอภิปราย ใครเห็นด้วยขอกรรณโปรดรับรอง

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีผู้รับรองท่าน

นางสุนณา นิตยสุทธิ สมาชิกสภาผู้แทน (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานคะ ขอประทานโทษ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ นะคะ การที่พรรค ส.ป.ท. เสนอปิดอภิปรายโดยรวบรัดแสดงว่ามัดมือชกจริงอยู่ค่ะ.....

ประธานรัฐสภา : นี้ ๆ เขาเสนอปิดอภิปราย มีคนรับรองแล้ว

นางสุนณา นิตยสุทธิ สมาชิกสภาผู้แทน (ศรีสะเกษ) : รัฐบาลเสนอมามากครั้งนั้นก็ จะชนะทุกครั้ง เพราะวุฒิสภาซึ่งนั้นไม่เคยคัดค้านรัฐบาลเลย มีแต่จะสนับสนุน แต่ว่าขอให้ ฝ่ายเราได้เสนอหรืออภิปรายกันอย่างกว้างขวางสักหน่อยเถอะ ดิฉันเองก็ยังสงสัยอยู่อีก หลายข้อ

ประธานรัฐสภา : เปล่า ๆ นี้ ขอให้ทำตามข้อบังคับหน่อยเถอะ เขาเสนอปิดอภิปราย แล้ว เมื่อคุณจะทำอภิปรายก็.....

นางสุนณา นิตยสุทธิ สมาชิกสภาผู้แทน (ศรีสะเกษ) : แหมเป็นที่น่าอัปยศ ประชชนทั้ง

ประเทศเขาว่าวุฒิสมาชิกเป็นที่เลื่องลือมาอยู่แล้ว ไม่อายเขบบ้างหรือคะ ขอเสนอเปิดอภิปรายคะ
ประธานรัฐสภา : ผมก็ได้ยินทรอกทั้งประเทศ เห็นได้ยันแต่คุณแหละ นั่ง
นางสุมนา นิตยสุทธิ สมาชิกสภาผู้แทน (ศรีสะเกษ) : ขอเสนอเปิดอภิปรายคะ
ประธานรัฐสภา : มีผู้เสนอขอเปิดอภิปรายแล้ว และก็ไม่มีคนรับรองแล้วก็เป็นอย่างนั้น
ต่อไปในที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ผมอยากจะขอถามมติที่ประชุมรัฐสภานี้ว่า
จะเห็นชอบด้วยกับเรื่องที่คุณรัฐมนตรีเสนอนั้นหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับเรื่อง
ที่คุณรัฐมนตรีเสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๖ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมรัฐสภานี้ลงมติเห็นชอบด้วยกับเรื่องที่คุณรัฐมนตรี
เสนอมานี้

สำหรับวันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

..... รัฐสภา
คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตรวจแล้ว วันที่ ๓๐ / ก.ย. / ๑๓
สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑/๒๕๑๔ (สามัญ)

.....
ประธานรัฐสภา

ครั้งที่ / ๒๕๑.....
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
หัวหน้าแผนกตรวจรายงานการประชุม

.....
หัวหน้ากองการประชุม

.....
รองเลขาธิการรัฐสภา

.....
เลขาธิการรัฐสภา